

USTAWA

z dnia 1 kwietnia 2004 r.

o zmianie ustawy — Prawo bankowe oraz o zmianie innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. — Prawo bankowe (Dz. U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4:

a) dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 oraz:

— pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) międzynarodowa instytucja finansowa — instytucję finansową, której większość kapitału własnego należy do państw będących członkami Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju lub banków centralnych takich państw,”

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 23 kwietnia 1964 r. — Kodeks cywilny, ustawę z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, ustawę z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, ustawę z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, ustawę z dnia 19 listopada 1999 r. — Prawo działalności gospodarczej, ustawę z dnia 9 września 2000 r. o opłacie skarbowej, ustawę z dnia 7 grudnia 2000 r. o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających, ustawę z dnia 27 lipca 2002 r. — Prawo dewizowe, ustawę z dnia 12 września 2002 r. o elektronicznych instrumentach płatniczych, ustawę z dnia 28 lutego 2003 r. — Prawo upadłościowe i naprawcze, ustawę z dnia 14 marca 2003 r. o Banku Gospodarstwa Krajowego, ustawę z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej i ustawę z dnia 27 czerwca 2003 r. o zmianie ustawy o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających oraz ustawy o Narodowym Banku Polskim.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 126, poz. 1070, Nr 141, poz. 1178, Nr 144, poz. 1208, Nr 153, poz. 1271, Nr 169, poz. 1385 i 1387 i Nr 241, poz. 2074, z 2003 r. Nr 50, poz. 424, Nr 60, poz. 535, Nr 65, poz. 594, Nr 228, poz. 2260 i Nr 229, poz. 2276 oraz z 2004 r. Nr 64, poz. 594 i Nr 68, poz. 623.

- uchyla się pkt 6,
- pkt 7 i 8 otrzymują brzmienie:
  - „7) instytucja finansowa — podmiot niebędący bankiem ani instytucją kredytową, którego podstawowa działalność będąca źródłem większości przychodów polega na wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie:
    - a) nabywania i zbywania udziałów lub akcji,
    - b) udzielania pożyczek ze środków własnych,
    - c) udostępniania składników majątkowych na podstawie umowy leasingu,
    - d) świadczenia usług w zakresie nabywania i zbywania wierzytelności,
    - e) świadczenia usług związanych z transferem środków pieniężnych,
    - f) emitowania instrumentów płatniczych i administrowania nimi,
    - g) udzielania gwarancji, poręczeń lub zaciągania innych zobowiązań nieujmowanych w bilansie,
    - h) obrotu na rachunek własny lub rachunek innej osoby fizycznej, osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej, o ile posiada zdolność prawną:
      - terminowymi operacjami finansowymi,
      - instrumentami rynku pieniężnego,
      - papierami wartościowymi,
    - i) uczestniczenia w emisji papierów wartościowych lub świadczenia usług związanych z taką emisją,
    - j) świadczenia usług w zakresie zarządzania aktywami,
    - k) świadczenia usług w zakresie doradztwa finansowego, w tym inwestycyjnego,
    - l) świadczenia usług brokerskich na rynku pieniężnym,
  - 8) podmiot dominujący:
    - a) podmiot dominujący w rozumieniu art. 4 pkt 16 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. — Prawo o publicznym obrocie papierami wartościowymi (Dz. U. z 2002 r. Nr 49, poz. 447, z późn. zm.³⁾) lub
    - b) podmiot, który w ocenie Komisji Nadzoru Bankowego może w inny sposób wywierać znaczący wpływ na inny podmiot,”

- pkt 10 i 11 otrzymują brzmienie:
  - „10) holding finansowy — grupę podmiotów, w której pierwotnym podmiotem dominującym jest instytucja finansowa, a w skład grupy wchodzi wyłącznie lub w większości banki, instytucje kredytowe lub instytucje finansowe, przy czym przynajmniej jednym podmiotem zależnym jest bank krajowy, bank zagraniczny lub instytucja kredytowa,
  - 11) holding mieszany — grupę podmiotów, w której pierwotnym podmiotem dominującym jest podmiot niebędący bankiem, instytucją kredytową ani instytucją finansową, a przynajmniej jednym podmiotem zależnym jest bank krajowy, bank zagraniczny lub instytucja kredytowa,”
- po pkt 11 dodaje się pkt 11a—11c w brzmieniu:
  - „11a) holding bankowy zagraniczny — grupę podmiotów, w której pierwotnym podmiotem dominującym jest bank zagraniczny albo instytucja kredytowa, zaś przynajmniej jednym podmiotem zależnym jest bank krajowy, bank zagraniczny, instytucja kredytowa lub instytucja finansowa,
  - 11b) holding bankowy krajowy — grupę podmiotów:
    - a) w której pierwotnym podmiotem dominującym jest bank krajowy, lub
    - b) w skład której wchodzi: bank krajowy i podmioty blisko z nim powiązane,
  - 11c) holding hybrydowy — grupę podmiotów, w której pierwotnym podmiotem dominującym jest instytucja finansowa, a w skład grupy wchodzi w większości podmioty niebędące bankami krajowymi, bankami zagranicznymi, instytucjami kredytowymi ani instytucjami finansowymi, zaś przynajmniej jednym podmiotem zależnym jest bank krajowy,”
- pkt 15 otrzymuje brzmienie:
  - „15) bliskie powiązania:
    - a) posiadanie przez podmiot bezpośrednio lub pośrednio co najmniej 20 % kapitału innego podmiotu lub prawa do wykonywania co najmniej 20 % głosów w organach innego podmiotu lub
    - b) pozostawanie z innym podmiotem w związku gospodarczym, opartym na stałej współpracy, w szczególności wynikającej z zawartej umowy lub umów, który w ocenie Komisji Nadzoru Bankowego może mieć istotny wpływ na pogorszenie się sytuacji finansowej jednego z podmiotów,”

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 240, poz. 2055, z 2003 r. Nr 50, poz. 424, Nr 84, poz. 774 i Nr 124, poz. 1151, Nr 170, poz. 1651 i Nr 223, poz. 2216 oraz z 2004 r. Nr 64, poz. 594.

- po pkt 16 dodaje się pkt 16a i 16b w brzmieniu:
- „16a) przedsiębiorca — przedsiębiorcę w rozumieniu art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 19 listopada 1999 r. — Prawo działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 101, poz. 1178, z późn. zm.⁴⁾),
  - 16b) przedsiębiorca zagraniczny — przedsiębiorcę w rozumieniu art. 4 pkt 4 ustawy wymienionej w pkt 16a,”
- pkt 19 otrzymuje brzmienie:
- „19) oddział banku krajowego za granicą — jednostkę organizacyjną banku krajowego wykonującą w jego imieniu i na jego rzecz wszystkie lub niektóre czynności wynikające z zezwolenia udzielonego bankowi krajowemu, przy czym wszystkie jednostki organizacyjne danego banku krajowego odpowiadające powyższym cechom, utworzone na terytorium innego niż Rzeczpospolita Polska państwa, uważa się za jeden oddział,”
- b) dodaje się ust. 2 i 3 w brzmieniu:
- „2. Za wchodzące w skład holdingów, o których mowa w ust. 1 pkt 10—11a, 11b lit. a) oraz w pkt 11c, uważa się także podmioty posiadające bliskie powiązania z bankiem krajowym, wchodzącym w skład holdingu.
  - 3. Przepisy ustawy dotyczące państw członkowskich stosuje się również do państw niebędących państwami członkowskimi, ale należących do Europejskiego Obszaru Gospodarczego.”
- 2) po art. 4 dodaje się art. 4a w brzmieniu:
- „Art. 4a. 1. Komisja Nadzoru Bankowego wyraża ocenę, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 8 lit. b) i pkt 15 lit. b), w formie decyzji. Podmiot uznany za podmiot dominujący lub za podmiot posiadający bliskie powiązania z bankiem może zwrócić się do Komisji Nadzoru Bankowego o ponowne rozpatrzenie sprawy.
  - 2. Od decyzji Komisji Nadzoru Bankowego rozstrzygającej wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy podmiot uznany za podmiot dominujący lub za podmiot posiadający bliskie powiązania z bankiem może wnieść skargę do sądu administracyjnego w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji. Wniesienie skargi nie wstrzymuje wykonania decyzji.
3. Od decyzji Komisji Nadzoru Bankowego w sprawie oceny, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 15 lit. b), uprawniony do złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy lub wniesienia skargi do sądu administracyjnego jest również bank.”
- 3) w art. 5:
- a) w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:
    - „4) udzielanie i potwierdzanie gwarancji bankowych oraz otwieranie i potwierdzanie akredytyw,”
  - b) w ust. 2:
    - pkt 1 otrzymuje brzmienie:
      - „1) udzielanie pożyczek pieniężnych,”
    - pkt 10 otrzymuje brzmienie:
      - „10) pośrednictwo w dokonywaniu przekazów pieniężnych oraz rozliczeń w obrocie dewizowym.”
- 4) w art. 6:
- a) dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 oraz pkt 4 otrzymuje brzmienie:
    - „4) dokonywać, na warunkach uzgodnionych z dłużnikiem, zamiany wierzytelności na składniki majątku dłużnika,”
  - b) dodaje się ust. 2 i 3 w brzmieniu:
    - „2. Bank jest obowiązany do sprzedaży składników majątku, o których mowa w ust. 1 pkt 4, w odniesieniu do:
      - 1) nieruchomości — w okresie nie dłuższym niż 5 lat od daty nabycia,
      - 2) pozostałych składników majątku — w okresie nie dłuższym niż 3 lata od daty nabycia.
    - 3. Obowiązek, o którym mowa w ust. 2, nie spoczywa na banku, jeżeli przejęte składniki majątku wykorzystane do prowadzenia własnej działalności bankowej.”
- 5) po art. 6 dodaje się art. 6a—6d w brzmieniu:
- „Art. 6a. 1. Bank może, w drodze umowy zawartej na piśmie, powierzyć przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznemu, z zastrzeżeniem art. 6d, wykonywanie wyłącznie:
    - 1) w imieniu i na rzecz banku pośrednictwa w zakresie czynności bankowych na podstawie umowy agencyjnej, polegającego na:
      - a) zawieraniu i zmianie umów rachunków bankowych, o których mowa w art. 49 ust. 1 pkt 3, według wzoru zatwierdzonego przez bank,

⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 86, poz. 958 i Nr 114, poz. 1193, z 2001 r. Nr 49, poz. 509, Nr 67, poz. 679, Nr 102, poz. 1115 i Nr 147, poz. 1643, z 2002 r. Nr 1, poz. 2, Nr 115, poz. 995 i Nr 130, poz. 1112, z 2003 r. Nr 86, poz. 789, Nr 128, poz. 1176 i Nr 217, poz. 2125 oraz z 2004 r. Nr 54, poz. 535.

- b) zawieraniu i zmianie umów kredytu na sfinansowanie inwestycji mającej na celu zaspokojenie własnych potrzeb mieszkaniowych kredytobiorcy w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych,
  - c) zawieraniu i zmianie umów kredytu konsumenckiego w rozumieniu ustawy z dnia 20 lipca 2001 r. o kredycie konsumenckim (Dz. U. Nr 100, poz. 1081 oraz z 2003 r. Nr 109, poz. 1030),
  - d) zawieraniu i zmianie umów umowy w sprawie spłaty kredytów, o których mowa w lit. b) i c),
  - e) zawieraniu i zmianie umów dotyczących ustanowienia prawnego zabezpieczenia kredytów, o których mowa w lit. b) i c),
  - f) zawieraniu i zmianie umów o kartę płatniczą, których stroną jest konsument w rozumieniu ustawy, o której mowa w lit. c),
  - g) przyjmowaniu wpłat, dokonywaniu wypłat oraz obsłudze czeków związanych z prowadzeniem rachunków bankowych przez ten bank,
  - h) dokonywaniu wypłat i przyjmowaniu spłat udzielonych przez ten bank kredytów i pożyczek pieniężnych,
  - i) przyjmowaniu wpłat na rachunki bankowe prowadzone przez inne banki,
  - j) przyjmowaniu dyspozycji przeprowadzania bankowych rozliczeń pieniężnych związanych z prowadzeniem rachunków bankowych przez ten bank,
  - k) wykonywaniu innych czynności, po uzyskaniu zezwolenia Komisji Nadzoru Bankowego,
- 2) czynności faktycznych związanych z działalnością bankową.
2. Powierzenie wykonywania czynności, o którym mowa w ust. 1, nie może obejmować:
- 1) zarządzania bankiem w rozumieniu art. 368 § 1 ustawy z dnia 15 września 2000 r. — Kodeks spółek handlowych (Dz. U. Nr 94, poz. 1037, z 2001 r. Nr 102, poz. 1117 oraz z 2003 r. Nr 49, poz. 408 i Nr 229, poz. 2276), zwanej dalej „Kodeksem spółek handlowych”, oraz w rozumieniu art. 48 ustawy z dnia 16 września 1982 r. — Prawo spółdzielcze (Dz. U. z 2003 r. Nr 188, poz. 1848), zwanej dalej „ustawą — Prawo spółdzielcze”, a w szczególności zarządzania ryzykiem związanym z prowadzeniem działalności bankowej, w tym zarządzania aktywami i pasywami, dokonywania oceny zdolności kredytowej i analizy ryzyka kredytowego,
  - 2) przeprowadzania audytu wewnętrznego banku.
3. Komisja Nadzoru Bankowego może udzielić bankowi zezwolenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lit. k), jeżeli powierzenie przez bank wykonywania innych czynności jest niezbędne do prowadzenia działalności bankowej w sposób ostrożny i stabilny lub istotnego obniżenia kosztów tej działalności.
- Art. 6b. 1. Odpowiedzialności przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznego wobec banku za szkody wyrządzone klientom wskutek niewykonania lub nienależytego wykonania umowy, o której mowa w art. 6a ust. 1, nie można wyłączyć ani ograniczyć.
2. Odpowiedzialności banku za szkody wyrządzone klientom wskutek niewykonania lub nienależytego wykonania umowy, o której mowa w art. 6a ust. 1, nie można wyłączyć ani ograniczyć.
- Art. 6c. 1. Powierzenie przez bank wykonywania stale lub okresowo czynności, o których mowa w art. 6a ust. 1, może nastąpić po spełnieniu następujących warunków:
- 1) bank zawiadamia Komisję Nadzoru Bankowego co najmniej z 14-dniowym wyprzedzeniem o zamiarze zawarcia umowy, o której mowa w art. 6a ust. 1,
  - 2) zostanie zapewnione wykonywanie przez Komisję Nadzoru Bankowego efektywnego nadzoru nad wykonywaniem powierzonych czynności,
  - 3) bank i przedsiębiorca lub przedsiębiorca zagraniczny będą posiadali plany działania zapewniające ciągłe i niezakłócone prowadzenie działalności w zakresie objętym umową,
  - 4) powierzenie wykonywania czynności nie wpłynie niekorzystnie na prowadzenie przez bank działalności zgodnie z przepisami prawa,

- ostrożne i stabilne zarządzanie bankiem, skuteczność systemu kontroli wewnętrznej w banku, możliwość wykonywania obowiązków przez biegłego rewidenta upoważnionego do badania sprawozdań finansowych banku na podstawie zawartej z bankiem umowy oraz ochronę tajemnicy prawnie chronionej.
2. Bank zawiadamia Komisję Nadzoru Bankowego, w terminie 14 dni, o każdej zmianie, rozwiązaniu lub wygaśnięciu umowy, o której mowa w art. 6a ust. 1.
  3. Komisja Nadzoru Bankowego może żądać od banku w szczególności:
    - 1) przedstawienia kopii zawartej umowy,
    - 2) złożenia wyjaśnień dotyczących realizacji umowy,
    - 3) przedstawienia planu działania, o którym mowa w ust. 1 pkt 3,
    - 4) przedstawienia dokumentów określających status przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznego, z którym bank zawarł umowę,
    - 5) dostarczenia opisu rozwiązań technicznych i organizacyjnych, zapewniających bezpieczne i prawidłowe wykonywanie powierzonych czynności, w szczególności ochronę tajemnicy prawnie chronionej.
  4. Komisja Nadzoru Bankowego nakazuje bankowi, w drodze decyzji, podjęcie działań zmierzających do zmiany lub rozwiązania umowy, o której mowa w art. 6a ust. 1, jeżeli:
    - 1) wykonanie umowy zagraża ostrożnemu i stabilnemu zarządzaniu bankiem,
    - 2) przedsiębiorca lub przedsiębiorca zagraniczny będący stroną umowy utracił wymagane uprawnienia niezbędne do wykonywania tej umowy.
  5. Od decyzji Komisji Nadzoru Bankowego, o której mowa w ust. 4, bank może wnieść skargę do sądu administracyjnego w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji. Wniesienie skargi nie wstrzymuje wykonania decyzji. Przepisu art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. — Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.⁵⁾), zwanej dalej „Kodeksem postępowania administracyjnego”, nie stosuje się.
  6. Komisja Nadzoru Bankowego może, bez konieczności uprzedniego upomnienia na piśmie, zastosować środki określone w art. 138 ust. 3, w przypadku gdy w wyznaczonym terminie bank nie doprowadzi do zmiany lub rozwiązania umowy, o której mowa w art. 6a ust. 1.
  7. Przedsiębiorcę lub przedsiębiorcę zagranicznego, który stale lub okresowo wykonuje czynności, o których mowa w art. 6a ust. 1, uznaje się za posiadającego bliskie powiązania z bankiem. Przepisy art. 136 ust. 3, art. 138 ust. 7, art. 141g i art. 141h ust. 1, 3 i 4 stosuje się odpowiednio.
- Art. 6d. 1. Zawarcie przez bank umowy, o której mowa w art. 6a ust. 1, z przedsiębiorcą zagranicznym niemającym miejsca stałego zamieszkania lub nieposiadającym siedziby na terytorium państwa członkowskiego albo umowy przewidującej, że powierzone czynności będą wykonywane stale lub okresowo za granicą, wymaga zezwolenia Komisji Nadzoru Bankowego udzielonego na wniosek banku.
2. Do wniosku o udzielenie zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, bank załącza:
    - 1) dokumenty dotyczące działalności gospodarczej przedsiębiorcy zagranicznego, który ma wykonywać powierzone czynności,
    - 2) projekt umowy, o której mowa w art. 6a ust. 1, która ma być zawarta z przedsiębiorcą zagranicznym,
    - 3) plany działania zapewniające ciągłe i niezakłócone prowadzenie działalności w zakresie objętym umową,
    - 4) zezwolenia lub promesy zezwoleń wymaganych w państwie, w którym czynności mają być wykonywane wraz z pozytywną opinią właściwych władz nadzorczych,
    - 5) opis rozwiązań technicznych i organizacyjnych, zapewniających bezpieczne i prawidłowe wykonywanie powierzonych czynności, w szczególności ochronę tajemnicy prawnie chronionej.
  3. Do postępowania w sprawie wniosku, o którym mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepis art. 33.

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 49, poz. 509, z 2002 r. Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 169, poz. 1387 oraz z 2003 r. Nr 130, poz. 1188 i Nr 170, poz. 1660.

4. Komisja Nadzoru Bankowego może odmówić wydania zezwolenia lub cofnąć zezwolenie, w przypadku gdy:
- 1) istnieje zagrożenie naruszenia tajemnicy prawnie chronionej,
  - 2) w państwie, w którym powierzono czynności mają być wykonywane, obowiązujące prawo uniemożliwia Komisji Nadzoru Bankowego wykonywanie efektywnego nadzoru,
  - 3) powierzenie wykonywania czynności może wpłynąć niekorzystnie na prowadzenie przez bank działalności zgodnie z przepisami prawa, ostrożne i stabilne zarządzanie bankiem, skuteczność systemu kontroli wewnętrznej w banku oraz możliwość wykonywania obowiązków przez biegłego rewidenta upoważnionego do badania sprawozdań finansowych banku na podstawie zawartej z bankiem umowy.
5. Przepis art. 6c stosuje się odpowiednio.”;
- 6) art. 7 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 7. 1. Oświadczenia woli związane z dokonywaniem czynności bankowych mogą być składane w postaci elektronicznej.
2. Dokumenty związane z czynnościami bankowymi mogą być sporządzane na elektronicznych nośnikach informacji, jeżeli dokumenty te będą w sposób należyty utworzone, utrwalone, przekazane, przechowywane i zabezpieczone. Usługi związane z zabezpieczeniem tych dokumentów mogą być wykonywane przez banki, spółki tworzone przez banki z innymi podmiotami, a także przedsiębiorstwa pomocniczych usług bankowych.
3. Jeżeli ustawa zastrzega dla czynności prawnej formę pisemną, uznaje się, że czynność dokonana w formie, o której mowa w ust. 1, spełnia wymagania formy pisemnej także wtedy, gdy forma została zastrzeżona pod rygorem nieważności.
4. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, po zasięgnięciu opinii Prezesa Narodowego Banku Polskiego, sposób tworzenia, utrwalania, przekazywania, przechowywania i zabezpieczania, w tym przy zastosowaniu podpisu elektronicznego, dokumentów, o których mowa w ust. 2, tak aby zapewnić bezpieczeństwo obrotu oraz ochronę interesów banków i ich klientów.”;
- 7) po art. 7 dodaje się art. 7a w brzmieniu:
- „Art. 7a. Do terminowych operacji finansowych, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 7 lit. h) oraz w art. 5 ust. 2 pkt 4, będących przedmiotem umów zawartych przez bank lub instytucję finansową, nie stosuje się przepisów o grach losowych i zakładach wzajemnych oraz art. 413 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. — Kodeks cywilny (Dz. U. Nr 16, poz. 93, z późn. zm.⁶⁾), zwanej dalej „Kodeksem cywilnym”.”;
- 8) art. 8 i 9 otrzymują brzmienie:
- „Art. 8. Bank jest obowiązany do utrzymywania płynności płatniczej dostosowanej do rozmiarów i rodzaju działalności, w sposób zapewniający wykonanie wszystkich zobowiązań pieniężnych zgodnie z terminami ich płatności.
- Art. 9. W bankach działa system kontroli wewnętrznej.”;
- 9) po art. 9 dodaje się art. 9a—9d w brzmieniu:
- „Art. 9a. Celem systemu kontroli wewnętrznej jest wspomaganie procesów decyzyjnych przyczyniające się do zapewnienia:
- 1) skuteczności i wydajności działania banku,
  - 2) wiarygodności sprawozdawczości finansowej,
  - 3) zgodności działania banku z przepisami prawa i regulacjami wewnętrznymi.
- Art. 9b. 1. Zarząd banku odpowiada za zaprojektowanie, wprowadzenie oraz działanie systemu kontroli wewnętrznej dostosowanego do wielkości i profilu ryzyka wiążącego się z działalnością banku.
2. Rada nadzorcza banku sprawuje nadzór nad wprowadzeniem systemu kontroli wewnętrznej oraz ocenia jego adekwatność i skuteczność.
- ⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1971 r. Nr 27, poz. 252, z 1976 r. Nr 19, poz. 122, z 1982 r. Nr 11, poz. 81, Nr 19, poz. 147 i Nr 30, poz. 210, z 1984 r. Nr 45, poz. 242, z 1985 r. Nr 22, poz. 99, z 1989 r. Nr 3, poz. 11, z 1990 r. Nr 34, poz. 198, Nr 55, poz. 321 i Nr 79, poz. 464, z 1991 r. Nr 107, poz. 464 i Nr 115, poz. 496, z 1993 r. Nr 17, poz. 78, z 1994 r. Nr 27, poz. 96, Nr 85, poz. 388 i Nr 105, poz. 509, z 1995 r. Nr 83, poz. 417, z 1996 r. Nr 114, poz. 542, Nr 139, poz. 646 i Nr 149, poz. 703, z 1997 r. Nr 43, poz. 272, Nr 115, poz. 741, Nr 117, poz. 751 i Nr 157, poz. 1040, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 117, poz. 758, z 1999 r. Nr 52, poz. 532, z 2000 r. Nr 22, poz. 271, Nr 74, poz. 855 i 857, Nr 88, poz. 983 i Nr 114, poz. 1191, z 2001 r. Nr 11, poz. 91, Nr 71, poz. 733, Nr 130, poz. 1450 i Nr 145, poz. 1638, z 2002 r. Nr 113, poz. 984 i Nr 141, poz. 1176, z 2003 r. Nr 49, poz. 408, Nr 60, poz. 535, Nr 64, poz. 592 i Nr 124, poz. 1151 oraz z 2004 r. Nr 91, poz. 870.

- Art. 9c. 1. W bankach działających w formie spółki akcyjnej, w bankach państwowych i w bankach spółdzielczych, w których kontrola wewnętrzna nie jest realizowana na podstawie art. 10, funkcjonuje komórka organizacyjna audytu wewnętrznego.
2. Zadaniem komórki audytu wewnętrznego jest badanie i ocena, w sposób niezależny i obiektywny, adekwatności i skuteczności systemu kontroli wewnętrznej oraz opiniowanie zarządzania bankiem, w tym skuteczności zarządzania ryzykiem związanym z działalnością banku.
- Art. 9d. 1. Informacje na temat stwierdzonych nieprawidłowości i wniosków wynikających z przeprowadzonych audytów wewnętrznych oraz działań podejmowanych w celu ich usunięcia lub realizacji są przekazywane okresowo radzie nadzorczej.
2. Rada nadzorcza może powołać ze swoich członków komitet do spraw audytu wewnętrznego, który wykonuje czynności nadzorcze nad działalnością komórki audytu wewnętrznego.”;
- 10) art. 11 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 11. 1. Do określonych w ustawie decyzji Prezesa Narodowego Banku Polskiego w przedmiocie udzielenia zgody oraz decyzji Komisji Nadzoru Bankowego w przedmiocie:
- 1) wyrażenia oceny,
  - 2) zezwolenia,
  - 3) zgody,
  - 4) nakazania bankowi zmiany lub rozwiązania umowy,
  - 5) nakazania sprzedaży akcji w oznaczonym terminie,
  - 6) odmowy przesłania właściwym władzom nadzorczym państwa goszczącego zawiadomienia,
  - 7) odmowy powiadomienia właściwych władz nadzorczych państwa goszczącego,
  - 8) zakazania instytucji finansowej prowadzenia działalności na terenie państwa goszczącego,
  - 9) nakazania bankowi wstrzymania wypłat z zysku,
  - 10) nakazania wstrzymania tworzenia nowych jednostek organizacyjnych banku, oddziału banku zagranicznego lub oddziału instytucji kredytowej,
  - 11) zawieszenia w czynnościach członków zarządu banku lub instytucji finansowej,
  - 12) ograniczenia zakresu działalności banku, oddziału banku zagranicznego lub oddziału instytucji kredytowej,
  - 13) nałożenia kary finansowej na bank, oddział banku zagranicznego, oddział instytucji kredytowej lub instytucję finansową,
  - 14) likwidacji banku lub oddziału banku zagranicznego,
  - 15) określenia zakresu uprawnień likwidatora lub innej osoby wyznaczonej przez właściwe władze nadzorcze państwa członkowskiego do przeprowadzenia likwidacji instytucji kredytowej,
  - 16) odwołania członka zarządu banku,
  - 17) nałożenia na członków zarządu banku lub instytucji finansowej oraz na władze oddziału instytucji kredytowej kary pieniężnej,
  - 18) zakazania udzielania lub ograniczenia udzielania kredytów i pożyczek pieniężnych akcjonariuszom (członkom) oraz członkom zarządu, rady nadzorczej i pracownikom banku,
  - 19) żądania zwołania nadzwyczajnego walnego zgromadzenia,
  - 20) ustanowienia i odwołania kuratora,
  - 21) ustanowienia zarządu komisarycznego,
  - 22) przejęcia banku przez inny bank za zgodą banku przejmującego,
  - 23) wystąpienia do Rady Ministrów o likwidację banku państwowego,
  - 24) odwołania likwidatora banku wyznaczonego przez bank,
  - 25) zawieszenia działalności banku
- stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, o ile niniejsza ustawa nie stanowi inaczej.
2. Decyzje określone w ust. 1 mają moc ostatecznych decyzji administracyjnych i podlegają natychmiastowemu wykonaniu. Do decyzji tych, z zastrzeżeniem wyjątków określonych w ustawie, przepis art. 127 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio.
3. O ile ustawa nie stanowi inaczej, termin wydania określonych w niej opinii wynosi 30 dni.”;
- 11) w art. 13 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:
- „2. Założycielami banku spółdzielczego mogą być tylko osoby fizyczne w liczbie wymaganej dla założenia spółdzielni, określonej ustawą — Prawo spółdzielcze.

3. Przepis ust. 1 nie ma zastosowania do banku, którego założycielem jest Skarb Państwa, bank krajowy, instytucja kredytowa, bank zagraniczny, krajowy lub zagraniczny zakład ubezpieczeń lub międzynarodowa instytucja finansowa.”;
- 12) w art. 17 w ust. 3 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:
„Przepisy art. 22b stosuje się odpowiednio.”;
- 13) w art. 20 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Bankiem spółdzielczym jest bank będący spółdzielnią, do którego w zakresie nieuregulowanym w ustawie z dnia 7 grudnia 2000 r. o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających (Dz. U. Nr 119, poz. 1252, z późn. zm.⁷⁾), zwanej dalej „ustawą o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających”, i niniejszej ustawie, mają zastosowanie przepisy ustawy — Prawo spółdzielcze.”;
- 14) art. 21 i 22 otrzymują brzmienie:
„Art. 21. Do utworzenia i działalności banku w formie spółki akcyjnej stosuje się przepisy Kodeksu spółek handlowych, o ile przepisy ustawy nie stanowią inaczej.
Art. 22. 1. Funkcję organu nadzoru pełni w banku rada nadzorcza składająca się co najmniej z pięciu osób fizycznych.
2. Członków rady nadzorczej powołuje i odwołuje walne zgromadzenie.
3. Bank informuje Komisję Nadzoru Bankowego o składzie rady nadzorczej oraz o zmianie jej składu niezwłocznie po jej powołaniu lub po dokonaniu zmiany jej składu.”;
- 15) po art. 22 dodaje się art. 22a—22c w brzmieniu:
„Art. 22a. 1. Zarząd banku składa się co najmniej z trzech osób fizycznych powoływanych i odwoływanych przez radę nadzorczą, z zastrzeżeniem art. 22b.
2. Rada nadzorcza informuje Komisję Nadzoru Bankowego o składzie zarządu oraz o zmianie jego składu niezwłocznie po jego powołaniu lub po dokonaniu zmiany jego składu. Rada nadzorcza informuje Komisję Nadzoru Bankowego także o członkach zarządu, którym w ramach podziału kompetencji podlega w szczególności zarządzanie ryzykiem kredytowym i komórka audytu wewnętrznego.
Art. 22b. 1. Powołanie dwóch członków zarządu banku, w tym prezesa, następuje za
- zgodą Komisji Nadzoru Bankowego. Z wnioskiem o wyrażenie zgody występuje rada nadzorcza.
2. Komisja Nadzoru Bankowego może zażądać informacji i dokumentów dotyczących osób wymienionych w ust. 1 w zakresie niezbędnym do wyrażenia zgody.
3. Komisja Nadzoru Bankowego odmawia wyrażenia zgody na powołanie osoby, o której mowa w ust. 1, jeżeli:
- 1) była ona karana za przestępstwo umyślne lub przestępstwo skarbowe, z wyłączeniem przestępstw ściganych z oskarżenia prywatnego,
  - 2) spowodowała udokumentowane straty w miejscu pracy albo w związku z pełnieniem funkcji członka organu osoby prawnej,
  - 3) został wobec niej orzeczony zakaz prowadzenia działalności gospodarczej na własny rachunek oraz pełnienia funkcji reprezentanta lub pełnomocnika przedsiębiorcy, członka rady nadzorczej lub komisji rewizyjnej w spółce akcyjnej, spółce z ograniczoną odpowiedzialnością lub w spółdzielni,
  - 4) nie spełnia wymagań określonych w art. 30 ust. 1 pkt 2, z zastrzeżeniem ust. 4.
4. Komisja Nadzoru Bankowego odstąpi, w drodze decyzji, wydanej na wniosek rady nadzorczej banku od wymogu udowodnionej znajomości języka polskiego, o którym mowa w art. 30 ust. 1 pkt 2, jeżeli nie jest to niezbędne ze względów nadzoru ostrożnościowego, biorąc w szczególności pod uwagę poziom dopuszczalnego ryzyka lub zakres działalności banku.
5. Komisja Nadzoru Bankowego może odmówić wyrażenia zgody na powołanie osoby wymienionej w ust. 1, jeżeli:
- 1) jest prowadzone przeciwko niej postępowanie karne lub postępowanie w sprawie o przestępstwo skarbowe,
  - 2) była karana za przestępstwo inne niż określone w ust. 3 pkt 1.
6. Jeżeli powołanie członków zarządu, w tym prezesa, dotyczy kolejnej kadencji tych samych osób, nie stosuje się w stosunku do nich przepisu ust. 1, o ile w stosunku do nich nie zachodzą przesłanki określone w ust. 3 i 5.

⁷⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 111, poz. 1195, z 2002 r. Nr 141, poz. 1178 i Nr 216, poz. 1824 oraz z 2003 r. Nr 137, poz. 1303 i Nr 228, poz. 2260.

7. Decyzja, o której mowa w ust. 1, może określać termin, do którego powinno nastąpić powołanie osób, o których mowa w ust. 1. W przypadku niepowołania osoby, której dotyczy decyzja, we wskazanym terminie, decyzja wygasa. Przepisu art. 162 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego nie stosuje się.

Art. 22c. 1. Protokół z walnego zgromadzenia sporządzany jest zgodnie z art. 421 Kodeksu spółek handlowych oraz powinien zawierać:

- 1) treść wniosków zgłaszanych w trakcie walnego zgromadzenia,
- 2) imię i nazwisko osoby zgłaszającej wniosek,
- 3) imię i nazwisko lub firmę osoby, w imieniu której został zgłoszony wniosek,
- 4) rozstrzygnięcie w sprawie wniosku.

2. Protokół, o którym mowa w ust. 1, powinien być przekazany Komisji Nadzoru Bankowego w terminie 14 dni od dnia zakończenia walnego zgromadzenia.”;

16) uchyla się art. 23 i 24;

17) art. 25—26b otrzymują brzmienie:

„Art. 25. 1. Osoba zamierzająca bezpośrednio lub pośrednio objąć lub nabyć akcje banku jest obowiązana wystąpić każdorazowo z wnioskiem o wydanie przez Komisję Nadzoru Bankowego zezwolenia na wykonywanie prawa głosu na walnym zgromadzeniu, jeżeli w wyniku objęcia lub nabycia akcji osiągnęłaby lub przekroczyłaby próg 10 %, 20 %, 25 %, 33 %, 50 %, 66 % i 75 % głosów na walnym zgromadzeniu. W przypadku gdy statut banku przewiduje uprzywilejowanie lub ograniczenie akcji co do prawa głosu, wniosek powinien również dotyczyć wydania zezwolenia na udział w kapitale zakładowym w wysokości odpowiadającej wielkościom określonym w zdaniu pierwszym i odpowiadającej mu liczbie głosów bez przywilejów i ograniczeń.

2. Obowiązek uzyskania zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, dotyczy także osoby, która po uzyskaniu zezwolenia Komisji Nadzoru Bankowego na wykonywanie prawa głosu na walnym zgromadzeniu na poziomie określonym w zezwoleniu, w wyniku zbycia akcji lub z innej przyczyny, utraciła prawo do wykonywania prawa głosu na tym poziomie.

3. Obowiązek uzyskania zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, dotyczy także zastawnika i użytkownika akcji, jeżeli zgodnie z art. 340 § 1 Kodeksu spółek handlowych są oni uprawnieni do wykonywania prawa głosu z akcji.

4. Komisja Nadzoru Bankowego, udzielając zezwolenia, może określić w jego treści warunek, że nieprzekroczenie określonego progu liczby głosów na walnym zgromadzeniu w terminie wskazanym w zezwoleniu powoduje jego wygaśnięcie.

5. W przypadku gdy zezwolenie dotyczy podmiotu dominującego obejmującego lub nabywającego akcje pośrednio, obejmuje ono także podmioty zależne, w tym podmiot obejmujący lub nabywający akcje bezpośrednio.

6. Osoba, która objęła lub nabyła akcje banku, jest każdorazowo obowiązana niezwłocznie powiadomić o tym bank, którego akcje nabyła lub objęła, jeżeli stanowią one wraz z akcjami objętymi lub nabytymi wcześniej pakiet powodujący osiągnięcie lub przekroczenie progu 5 %, 10 %, 20 %, 25 %, 33 %, 50 %, 66 % i 75 % głosów na walnym zgromadzeniu. Bank przesyła Komisji Nadzoru Bankowego powiadomienie w terminie 14 dni od daty jego otrzymania. W przypadku gdy statut banku przewiduje uprzywilejowanie lub ograniczenie akcji co do prawa głosu, powiadomienie powinno również dotyczyć udziału w kapitale zakładowym w wysokości określonej w zdaniu pierwszym i odpowiadającej mu liczbie głosów bez przywilejów i ograniczeń.

7. Komisja Nadzoru Bankowego może odmówić udzielenia zezwolenia, jeżeli wpływ osoby zamierzającej objąć lub nabyć akcje może okazać się niekorzystny dla ostrożnego i stabilnego zarządzania bankiem lub gdy środki przeznaczone na nabycie akcji pochodzą z pożyczki, kredytu lub źródeł nieudokumentowanych, lub gdy przepisy prawa obowiązujące w miejscu siedziby lub zamieszkania tej osoby uniemożliwiają Komisji Nadzoru Bankowego wykonywanie efektywnego nadzoru.

8. Przepisy ust. 1—3 i 5—7 stosuje się odpowiednio do sytuacji, w których następuje zmiana w liczbie głosów na walnym zgromadzeniu w wyniku zmiany statutu banku lub w następstwie wygaśnięcia uprzywilejowania akcji. Akcjonariusz występuje z wnioskiem, o którym mowa w ust. 1, do Komisji Nadzoru Bankowego w terminie 30 dni

od powzięcia informacji o zmianie statutu lub wygaśnięciu uprzywilejowania akcji.

9. Osoba zamierzająca zbyć pakiet akcji:
- 1) uprawnijący do wykonywania ponad 10 % głosów na walnym zgromadzeniu,
  - 2) w wyniku zbycia którego pozostały w jej posiadaniu pakiet akcji będzie uprawniał do wykonywania mniej niż 10 %, 20 %, 25 %, 33 %, 50 %, 66 % i 75 % głosów na walnym zgromadzeniu
- jest obowiązana powiadomić o swoim zamiarze Komisję Nadzoru Bankowego.
10. W przypadku gdy statut banku przewiduje uprzywilejowanie lub ograniczenie akcji co do prawa głosu, powiadomienie, o którym mowa w ust. 9, powinno również dotyczyć udziału w kapitale zakładowym w wysokości określonej w tym przepisie i odpowiadającej mu liczbie głosów bez przywilejów i ograniczeń.

Art. 26. 1. Bezskuteczne jest wykonywanie prawa głosu z akcji banku będących przedmiotem czynności prawnej lub innego zdarzenia prawnego powodującego osiągnięcie lub przekroczenie danego progu liczby głosów na walnym zgromadzeniu, jeżeli osiągnięcie lub przekroczenie tego progu nastąpiło z naruszeniem obowiązków określonych w art. 25 ust. 1—3 i 8.

2. Uchwała walnego zgromadzenia powzięta z naruszeniem ust. 1 jest nieważna.

Art. 26a. 1. Komisja Nadzoru Bankowego może cofnąć zezwolenie, o którym mowa w art. 25 ust. 1—3 i 8, jeżeli wpływ osoby, która pośrednio lub bezpośrednio objęła lub nabyła akcje banku, może okazać się niekorzystny dla ostrożnego lub stabilnego zarządzania bankiem lub jeżeli obowiązujące prawo w miejscu siedziby lub zamieszkania tej osoby uniemożliwiają Komisji Nadzoru Bankowego wykonywanie efektywnego nadzoru albo gdy osoba ta nie dotrzymała zobowiązań dotyczących funkcjonowania banku złożonych Komisji Nadzoru Bankowego w trakcie postępowania zakończonego wydaniem zezwolenia.

2. W przypadku cofnięcia zezwolenia wykonywanie przez akcjonariusza głosu ze wszystkich posiadanych akcji banku jest bezskuteczne.

3. Uchwała walnego zgromadzenia powzięta z naruszeniem ust. 2 jest nieważna.

4. Prawo wytoczenia powództwa o stwierdzenie nieważności uchwały walnego zgromadzenia powziętej z naruszeniem ust. 2 przysługuje również Komisji Nadzoru Bankowego. Przepis art. 425 Kodeksu spółek handlowych stosuje się odpowiednio.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 oraz w art. 26 ust. 1, Komisja Nadzoru Bankowego może nakazać sprzedaż akcji w wyznaczonym terminie.

6. Jeżeli akcje nie zostaną sprzedane w wyznaczonym terminie, Komisja Nadzoru Bankowego może ustanowić w banku zarząd komisaryczny lub zastosować środki, o których mowa w art. 138 ust. 3 pkt 3 i 4.

Art. 26b. Obowiązek, o którym mowa w art. 25 ust. 6 i 9, stosuje się odpowiednio w przypadku nabycia i zbycia obligacji zamiennych na akcje banku, kwitów depozytowych w rozumieniu art. 96 ustawy, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 8, jak również innych papierów wartościowych, z których wynika prawo lub obowiązek nabycia akcji banku.”;

18) po art. 26b dodaje się art. 26c w brzmieniu:

„Art. 26c. Przepisy art. 25—26b stosuje się odpowiednio do banków spółdzielczych będących spółdzielniami osób prawnych, których statut przewiduje inną, niż określona w art. 36 § 3 zdanie pierwsze ustawy — Prawo spółdzielcze, zasadę ustalania liczby głosów przysługujących członkom.”;

19) w art. 27 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przepisy niniejszej ustawy nie naruszają przepisów rozdziału 9 ustawy, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 8.”;

20) w art. 30:

a) w ust. 1:

— w pkt 1 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) fundusze własne, których wielkość powinna być dostosowana do rodzaju czynności bankowych przewidzianych do wykonywania i rozmiaru zamierzonej działalności,”,

— pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) założyciele oraz osoby przewidziane do objęcia w banku stanowisk członków zarządu, w tym prezesa, dają rękojmę ostrożnego i stabilnego zarządzania bankiem, przy czym co najmniej dwie osoby

przewidziane do objęcia w banku stanowisk członków zarządu posiadają wykształcenie i doświadczenie zawodowe niezbędne do kierowania bankiem oraz udowodnioną znajomość języka polskiego,”

— uchyla się pkt 3,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Komisja Nadzoru Bankowego odstąpi, w drodze decyzji wydanej na wniosek założycieli, od wymogu udowodnionej znajomości języka polskiego, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, jeżeli nie jest to niezbędne ze względów nadzoru ostrożnościowego, biorąc w szczególności pod uwagę poziom dopuszczalnego ryzyka lub zakres działalności banku.”;

21) po art. 30 dodaje się art. 30a w brzmieniu:

„Art. 30a. Bank w formie spółki akcyjnej i bank spółdzielczy mogą być utworzone po uzyskaniu zezwolenia Komisji Nadzoru Bankowego.”;

22) w art. 31 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Projekt statutu, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, powinien określać w szczególności:

- 1) firmę, która powinna zawierać wyodrębniony wyraz „bank” i odróżniać się od nazw innych banków oraz wskazywać, czy jest to bank państwowy, bank w formie spółki akcyjnej czy bank spółdzielczy,
- 2) siedzibę, przedmiot działania i zakres działalności banku,
- 3) organy i ich kompetencje, ze szczególnym uwzględnieniem kompetencji członków zarządu, o których mowa w art. 22b ust. 1, oraz zasady podejmowania decyzji, podstawową strukturę organizacyjną banku, zasady składania oświadczeń w zakresie praw i obowiązków majątkowych, tryb wydawania regulacji wewnętrznych oraz tryb podejmowania decyzji o zaciągnięciu zobowiązań lub rozporządzeniu aktywami, których łączna wartość w stosunku do jednego podmiotu przekracza 5 % funduszy własnych,
- 4) zasady funkcjonowania systemu kontroli wewnętrznej,
- 5) fundusze własne oraz zasady gospodarki finansowej.”;

23) w art. 32 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku banków spółdzielczych, których założyciele wyrazili zamiar zawarcia umowy zrzeszenia, na podstawie ustawy o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających, kapitał założycielski nie może być niższy od równowartości w złotych 1 000 000 euro przeliczonej według kursu średniego ogłaszanego przez Narodowy

Bank Polski, obowiązującego w dniu wydania zezwolenia na utworzenie banku.”;

24) w art. 34:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. W zezwoleniu na utworzenie banku Komisja Nadzoru Bankowego określa: firmę banku, jego siedzibę, nazwy (nazwiska) założycieli i obejmowane przez nich akcje, wysokość kapitału założycielskiego, działalność, do której wykonywania bank jest upoważniony, oraz warunki, po spełnieniu których Komisja Nadzoru Bankowego zezwoli na rozpoczęcie przez bank działalności, a także zatwierdza projekt statutu banku.

2. Zmiana statutu banku wymaga zezwolenia Komisji Nadzoru Bankowego, jeżeli dotyczy spraw wymienionych w art. 31 ust. 3 oraz uprzywilejowania lub ograniczenia akcji co do prawa głosu w banku w formie spółki akcyjnej, a w banku spółdzielczym będącym spółdzielnią osób prawnych zasady ustalania liczby głosów przysługujących członkom w sposób inny niż określony w art. 36 § 3 zdanie pierwsze ustawy — Prawo spółdzielcze.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Zezwolenie na zmianę statutu może określać termin, do którego powinna być podjęta uchwała. W przypadku niepodjęcia uchwały we wskazanym terminie decyzja wygasa. Przepisu art. 162 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego nie stosuje się.”;

25) w art. 40:

a) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) firmę i siedzibę banku występującego z wnioskiem oraz charakterystykę jego działalności,”

b) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Do wniosku załącza się projekt regulaminu oddziału oraz zobowiązanie występującego z wnioskiem banku zagranicznego o zaspokajaniu wszelkich roszczeń, jakie mogą powstać w stosunkach między oddziałem i innymi podmiotami. Przepis art. 31 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

4. W zezwoleniu na utworzenie oddziału banku zagranicznego w kraju Komisja Nadzoru Bankowego ustala w szczególności siedzibę oddziału, rodzaj czynności bankowych, do wykonywania których oddział jest upoważniony, minimalną wysokość funduszy niezbędnych do działalności oddziału, a także zatwierdza projekt regulaminu oddziału.”,

c) dodaje się ust. 7—10 w brzmieniu:

„7. Oddział banku zagranicznego działa na podstawie regulaminu nadanego przez bank zagraniczny.

8. Zmiany regulaminu, o którym mowa w ust. 7, wymagają zezwolenia Komisji Nadzoru Bankowego.
9. Do wniosku o wydanie zezwolenia na zmianę regulaminu przepisy art. 34 ust. 2, 2a i 3 stosuje się odpowiednio.
10. Z wnioskiem, o którym mowa w ust. 9, występuje bank zagraniczny.”;
- 26) w art. 40a:
- a) w ust. 1:
- pkt 1 otrzymuje brzmienie:
- „1) używać firmy banku zagranicznego w języku państwa jego siedziby wraz z przetłumaczonym na język polski określeniem formy prawnej banku oraz dodaniem wyrazów „oddział w Polsce”,
- dodaje się pkt 3 i 4 w brzmieniu:
- „3) działać zgodnie z zatwierdzonym regulaminem,
- 4) przechowywać wszelkie dokumenty dotyczące jego działalności w siedzibie oddziału.”,
- b) w ust. 2 zdanie trzecie otrzymuje brzmienie:
- „Przepisy art. 22b stosuje się odpowiednio.”;
- 27) w art. 42:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Banki zagraniczne i instytucje kredytowe mogą otwierać w Polsce swoje przedstawicielstwa na podstawie zezwolenia Komisji Nadzoru Bankowego wydanego, po uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw instytucji finansowych, na wniosek zainteresowanego banku lub instytucji kredytowej.”,
- b) w ust. 2:
- pkt 1 otrzymuje brzmienie:
- „1) określenie firmy i siedziby banku lub instytucji kredytowej oraz charakterystykę działalności prowadzonej przez bank lub instytucję kredytową występującą z wnioskiem”,
- pkt 3 otrzymuje brzmienie:
- „3) informacje o kandydacie przewidzianym na stanowisko przedstawiciela banku lub instytucji kredytowej.”,
- c) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:
- „3. Do postępowania przy otwarciu przedstawicielstwa banku i instytucji kredytowej stosuje się odpowiednio przepisy art. 33, art. 37 oraz art. 38.
4. Zakres działania przedstawicielstwa banku zagranicznego i instytucji kredytowej może obejmować wyłącznie prowadzenie działalności w zakresie reklamy i promocji banku zagranicznego lub instytucji kredytowej w zakresie ustalonym w zezwoleniu.”;
- 28) w art. 48c ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:
- „3. Komisja Nadzoru Bankowego może żądać uzupełnienia zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1, w zakresie określonym w ust. 2 pkt 2—5.
4. W terminie trzech miesięcy od dnia otrzymania zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1, lub jego uzupełnienia Komisja Nadzoru Bankowego przesyła zawiadomienie właściwym władzom nadzorczym państwa goszczącego wraz z informacjami o kwocie funduszy własnych i wysokości współczynnika wypłacalności banku, który zamierza utworzyć oddział. O przesłaniu zawiadomienia właściwym władzom nadzorczym Komisja Nadzoru Bankowego powiadamia zainteresowany bank.”;
- 29) w art. 48d w ust. 1 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:
- „Komisja Nadzoru Bankowego odmawia przesłania zawiadomienia, o którym mowa w art. 48c ust. 1, w przypadku gdy:”;
- 30) art. 48e otrzymuje brzmienie:
- „Art. 48e. O zamiarze dokonania zmiany w zakresie wskazanym w art. 48c ust. 2 pkt 2—5 bank krajowy powiadamia, w formie pisemnej, Komisję Nadzoru Bankowego i właściwe władze nadzorcze państwa goszczącego, najpóźniej na miesiąc przed dokonaniem tej zmiany. Przepisy art. 48c ust. 3 i 4 oraz art. 48d stosuje się odpowiednio.”;
- 31) w art. 48h:
- a) w ust. 1:
- zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:
- „Instytucja finansowa mająca siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej może wykonywać na terytorium państwa goszczącego czynności, o których mowa w art. 5 ust. 2 i art. 6 ust. 1 pkt 1—4, 6, 7 i 8, w zakresie określonym w akcie prawnym o jej utworzeniu, poprzez oddział lub w ramach działalności transgranicznej, pod warunkiem że:”,
- pkt 5 otrzymuje brzmienie:
- „5) bank lub banki krajowe, o których mowa w pkt 1, spełniają określone w przepisach ustawy wymogi dotyczące funduszy własnych, współczynnika wypłacalności, koncentracji zaangażowań, płynności oraz ryzyka rynkowego,”,
- b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:
- „2a. W przypadku spełnienia przez instytucję finansową warunków, o których mowa w ust. 1, Komisja Nadzoru Bankowego wydaje tej instytucji finansowej zaświadczenie, że spełnia te wymogi.”,

- c) w ust. 3:
- po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:
    - „1a) dołącza do zawiadomienia zaświadczenie, o którym mowa w ust. 2a,”
  - pkt 2 otrzymuje brzmienie:
    - „2) odmawia przesłania zawiadomienia właściwym władzom nadzorczym także w przypadku, gdy instytucja finansowa nie spełnia warunków, o których mowa w ust. 1.”
- d) w ust. 4 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:
- „Z chwilą powiadomienia działalność wykonywana przez tę instytucję na terytorium państwa goszczącego podlega ustawodawstwu państwa goszczącego.”
- e) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:
- „5. Komisja Nadzoru Bankowego może, wobec instytucji finansowej, o której mowa w ust. 1, na wniosek właściwych władz nadzorczych państwa goszczącego, zastosować środki określone w art. 138 ust. 3 pkt 1, 2 i 3a oraz w art. 141 lub zakazać działalności na obszarze państwa goszczącego.”
- 32) art. 48j otrzymuje brzmienie:
- „Art. 48j. Instytucja kredytowa może wykonywać na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej czynności określone w art. 5 ust. 1 i 2 oraz art. 6 ust. 1 pkt 1—4 i 6—8 w zakresie wynikającym z zezwolenia udzielonego przez właściwe władze nadzorcze państwa macierzystego.”
- 33) po art. 48m dodaje się art. 48n w brzmieniu:
- „Art. 48n. Do instytucji finansowych mających siedzibę w państwach członkowskich, które spełniają wymogi określone w art. 48h ust. 1, przepisy art. 48l i 48f stosuje się odpowiednio.”
- 34) rozdział 3 otrzymuje brzmienie:
- „Rozdział 3
- Rachunki bankowe
- Art. 49. 1. Banki mogą prowadzić w szczególności następujące rodzaje rachunków bankowych:
- 1) rachunki rozliczeniowe, w tym bieżące i pomocnicze,
  - 2) rachunki lokat terminowych,
  - 3) rachunki oszczędnościowe, rachunki oszczędnościowo-rozliczeniowe oraz rachunki terminowych lokat oszczędnościowych,
  - 4) rachunki powiernicze.
2. Rachunki rozliczeniowe oraz rachunki lokat terminowych mogą być prowadzone wyłącznie dla:
- 1) osób prawnych,
  - 2) jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej, o ile posiadają zdolność prawną,
  - 3) osób fizycznych prowadzących działalność zarobkową na własny rachunek, w tym dla osób będących przedsiębiorcami.
3. Rachunki oszczędnościowe, rachunki oszczędnościowo-rozliczeniowe oraz rachunki terminowych lokat oszczędnościowych mogą być prowadzone wyłącznie dla:
- 1) osób fizycznych,
  - 2) szkolnych kas oszczędnościowych,
  - 3) pracowniczych kas zapomogowo-pomoczkowych.
- Art. 50. 1. Posiadacz rachunku bankowego dysponuje swobodnie środkami pieniężnymi zgromadzonymi na rachunku. W umowie z bankiem mogą być zawarte postanowienia ograniczające swobodę dysponowania tymi środkami.
2. Bank dokłada szczególnej staranności w zakresie zapewnienia bezpieczeństwa przechowywanych środków pieniężnych.
- Art. 51. Rachunek bankowy może być prowadzony dla kilku osób fizycznych albo kilku jednostek samorządu terytorialnego (rachunek wspólny).
- Art. 51a. W przypadku rachunku wspólnego prowadzonego dla osób fizycznych, o ile umowa rachunku bankowego nie stanowi inaczej:
- 1) każdy ze współposiadaczy rachunku może dysponować samodzielnie środkami pieniężnymi zgromadzonymi na rachunku,
  - 2) każdy ze współposiadaczy rachunku może w każdym czasie wypowiedzieć umowę ze skutkiem dla pozostałych współposiadaczy.
- Art. 51b. 1. Rachunek wspólny dla jednostek samorządu terytorialnego może być prowadzony wyłącznie w związku ze wspólnym wykonywaniem zadań publicznych, w tym dla realizacji przedsięwzięć współfinansowanych ze środków Unii Europejskiej.
2. Umowa rachunku wspólnego prowadzonego dla jednostek samorządu terytorialnego powinna określać cel, dla którego rachunek jest prowadzony.
3. Zasady dysponowania środkami pieniężnymi zgromadzonymi na rachunku wspólnym prowadzonym dla jednostek samorządu terytorialnego oraz za-

sady wypowiedziania umowy tego rachunku określa umowa rachunku bankowego.

Art. 52. 1. Umowa rachunku bankowego jest zawierana na piśmie.

2. Umowa rachunku bankowego powinna określać w szczególności:

- 1) strony umowy,
- 2) rodzaj otwieranego rachunku,
- 3) walutę rachunku,
- 4) czas trwania umowy,
- 5) o ile strony zastrzegają oprocentowanie środków pieniężnych zgromadzonych na rachunku — wysokość tego oprocentowania i przesłanki dopuszczalności jego zmiany przez bank, a także terminy wypłaty, postawienia do dyspozycji lub kapitalizacji należnych odsetek,
- 6) wysokość prowizji i opłat za czynności związane z wykonywaniem umowy oraz przesłanki i tryb ich zmiany przez bank,
- 7) formy i zakres rozliczeń pieniężnych dokonywanych na polecenie posiadacza rachunku oraz terminy ich realizacji,
- 8) przesłanki i tryb dokonywania zmian umowy,
- 9) przesłanki i tryb rozwiązania umowy rachunku bankowego,
- 10) zakres odpowiedzialności banku za terminowe i prawidłowe przeprowadzenie rozliczeń pieniężnych oraz wysokość odszkodowania za przekroczenie terminu realizacji dyspozycji posiadacza rachunku.

3. Do obliczania należnych odsetek od środków pieniężnych zgromadzonych na rachunku przyjmuje się, że rok liczy 365 dni.

Art. 53. 1. Bank może wydać posiadaczowi rachunku oszczędnościowego oraz posiadaczowi rachunku terminowej lokaty oszczędnościowej imienną książeczkę oszczędnościową lub inny imienny dokument potwierdzający zawarcie umowy. W nazwie dokumentu należy użyć w odpowiednim przypadku wyrazu „oszczędnościowy”.

2. Wydanie dokumentu, o którym mowa w ust. 1, zwalnia bank od obowiązku przesyłania posiadaczowi rachunku bankowego wyciągów z tego rachunku.

3. W przypadku utraty dokumentu, o którym mowa w ust. 1, podlega on umorzeniu.

4. Minister Sprawiedliwości, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Bankowego, określa, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki i tryb umarzania dokumentów, o których mowa w ust. 1, mając na uwadze charakter tych dokumentów oraz słusze interesy posiadaczy rachunków.

Art. 54. 1. Środki pieniężne znajdujące się na rachunkach oszczędnościowych, rachunkach oszczędnościowo-rozliczeniowych oraz na rachunkach terminowych lokat oszczędnościowych jednej osoby, niezależnie od liczby zawartych umów, są wolne od zajęcia na podstawie sądowego lub administracyjnego tytułu wykonawczego do wysokości trzykrotnego przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw, bez wypłat nagród z zysku, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego za okres bezpośrednio poprzedzający dzień wystawienia tytułu wykonawczego.

2. Środki pieniężne zgromadzone na rachunku oszczędnościowym, rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowym oraz na rachunku terminowej lokaty oszczędnościowej prowadzonym dla kilku osób fizycznych są wolne od zajęcia do wysokości określonej w ust. 1, niezależnie od liczby współposiadaczy takiego rachunku.

Art. 55. 1. W przypadku śmierci posiadacza rachunku oszczędnościowego, rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego lub rachunku terminowej lokaty oszczędnościowej bank jest obowiązany wypłacić z tych rachunków:

1) kwotę wydatkowaną na koszty pogrzebu posiadacza rachunku osobie, która przedstawiła rachunki stwierdzające wysokość poniesionych przez nią kosztów — w wysokości nieprzekraczającej kosztów urządzenia pogrzebu zgodnie ze zwyczajami przyjętymi w danym środowisku,

2) kwotę równą wpłatom na rachunki dokonanych przez organ wypłacający świadczenie z ubezpieczenia lub zabezpieczenia społecznego albo uposażenie w stanie spoczynku, które nie przysługiwały za okres po śmierci posiadacza rachunku, wskazaną we wniosku organu wypłacającego to świadczenie lub uposażenie, skierowanym do banku wraz z podaniem numerów rachunków, na które dokonano wpłat.

2. Kwota wypłacona zgodnie z ust. 1 pkt 1 nie wchodzi do spadku po posiadaczu rachunku.

3. Bank jest zwolniony od wypłaty pełnej lub częściowej kwoty, o której mowa w ust. 1 pkt 2, jeżeli przed otrzymaniem wniosku organu wypłacającego świadczenie lub uposażenie dokonał z tych rachunków wypłat innym uprawnionym osobom, które to wypłaty nie pozwalają zrealizować wniosku w całości lub części, oraz w terminie 30 dni od otrzymania wniosku poinformuje o tym ten organ, wraz ze wskazaniem osób, które pobrały wypłaty.
4. Bank nie odpowiada za szkody wynikające z wykonania czynności, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i ust. 3. Odpowiedzialność w tym zakresie ponosi organ wypłacający świadczenie lub uposażenie, który wystąpił z wnioskiem.

- Art. 56. 1. Posiadacz rachunku oszczędnościowego, rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego lub rachunku terminowej lokaty oszczędnościowej może polecić pisemnie bankowi dokonanie — po swojej śmierci — wypłaty z rachunku wskazanym przez siebie osobom: małżonkowi, wstępnym, zstępnym lub rodzeństwu określonej kwoty pieniężnej (dyspozycja wkładem na wypadek śmierci).
2. Kwota wypłaty, o której mowa w ust. 1, bez względu na liczbę wydanych dyspozycji, nie może być wyższa niż dwudziestokrotne przeciętne miesięczne wynagrodzenie w sektorze przedsiębiorstw bez wypłat nagród z zysku, ogłaszane przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego za ostatni miesiąc przed śmiercią posiadacza rachunku.
  3. Dyspozycja wkładem na wypadek śmierci może być w każdym czasie przez posiadacza rachunku zmieniona lub odwołana na piśmie.
  4. Jeżeli posiadacz rachunku wydał więcej niż jedną dyspozycję wkładem na wypadek śmierci, a łączna suma dyspozycji przekracza limit, o którym mowa w ust. 2, dyspozycja wydana później ma pierwszeństwo przed dyspozycją wydaną wcześniej.
  5. Kwota wypłacona zgodnie z ust. 1 nie wchodzi do spadku po posiadaczu rachunku.
  6. Osoby, którym na podstawie dyspozycji wkładem na wypadek śmierci wypłacono kwoty z naruszeniem ust. 4, są zobowiązane do ich zwrotu spadkobiercom posiadacza.

Art. 57. Przepisy art. 55 ust. 1 i art. 56 ust. 1 nie dotyczą rachunku, o którym mowa w art. 51.

Art. 58. Małoletni posiadacz rachunku oszczędnościowego, rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego lub rachunku termino-

wej lokaty oszczędnościowej może po ukończeniu trzynastu lat swobodnie dysponować środkami pieniężnymi zgromadzonymi na tych rachunkach, o ile nie sprzeciwi się temu na piśmie jego przedstawiciel ustawowy.

- Art. 59. 1. Na rachunku powierniczym mogą być gromadzone wyłącznie środki pieniężne powierzone posiadaczowi rachunku — na podstawie odrębnej umowy — przez osobę trzecią.
2. Stronami umowy rachunku powierniczego są bank i posiadacz rachunku (powiernik).
  3. Umowa, o której mowa w ust. 2, określa warunki, jakie powinny być spełnione, aby środki pieniężne osób trzecich wpłacone na rachunek mogły być wypłacone posiadaczowi rachunku lub aby jego dyspozycje w zakresie wykorzystania tych środków mogły być zrealizowane.
  4. W razie wszczęcia postępowania egzekucyjnego przeciwko posiadaczowi rachunku powierniczego — środki znajdujące się na rachunku nie podlegają zajęciu.
  5. W razie ogłoszenia upadłości posiadacza rachunku powierniczego — środki pieniężne znajdujące się na tym rachunku podlegają wyłączeniu z masy upadłości.
  6. W przypadku śmierci posiadacza rachunku powierniczego zgromadzone na tym rachunku kwoty nie wchodzi do spadku po posiadaczu rachunku.
  7. Przepisy ust. 3—6 stosuje się w przypadku, gdy powierzenie środków pieniężnych nastąpiło w wykonaniu umowy, o której mowa w ust. 2, z datą pewną.

Art. 60. Jeżeli umowa rachunku bankowego nie stanowi inaczej, ulega ona rozwiązaniu, gdy w ciągu dwóch lat nie dokonano na rachunku żadnych obrotów, poza dopisywaniem odsetek, a stan środków pieniężnych na tym rachunku nie przekracza kwoty minimalnej określonej w tej umowie.

- Art. 61. 1. W razie zgłoszenia bankowi utraty dowodu zawarcia umowy rachunku oszczędnościowego, czeku lub blankietu czeku, posiadacza rachunku nie obciążają wypłaty gotówkowe, a także przelewy dokonane na podstawie tych dokumentów w banku prowadzącym rachunek oszczędnościowy, od chwili otrzymania przez ten bank zgłoszenia.
2. W przypadkach innych niż określone w ust. 1 zasady obciążania posiadacza

rachunku za dokonane przez bank wypłaty gotówkowe po utracie przez posiadacza rachunku dokumentów, o których mowa w ust. 1, określa umowa rachunku bankowego.

Art. 62. Umarzanie utraconych dokumentów zawarcia umowy rachunku oszczędnościowego, rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego lub rachunku terminowej lokaty oszczędnościowej w toku prowadzonej egzekucji sądowej lub administracyjnej z rachunku oszczędnościowego, rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego lub rachunku terminowej lokaty oszczędnościowej określają przepisy ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. — Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296, z późn. zm.⁸⁾) i przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.”;

35) w art. 63d w ust. 2 w pkt 4 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) 50 000 euro — w przypadku pozostałych dłużników.”;

36) w art. 63g w ust. 1 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„Przy wykonywaniu zlecanych przez klientów banków poleceń przelewu i wpłat gotówkowych w obrocie z państwami członkowskimi w kwocie nieprzekraczającej równowartości w złotych 50 000 euro przeliczonej według kursów średnich ogłaszanych przez Narodowy Bank Polski w dniu przyjęcia zlecenia, zwanych dalej „przelewami transgranicznymi”, banki są obowiązane do:”;

⁸⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1965 r. Nr 15, poz. 113, z 1974 r. Nr 27, poz. 157 i Nr 39, poz. 231, z 1975 r. Nr 45, poz. 234, z 1982 r. Nr 11, poz. 82 i Nr 30, poz. 210, z 1983 r. Nr 5, poz. 33, z 1984 r. Nr 45, poz. 241 i 242, z 1985 r. Nr 20, poz. 86, z 1987 r. Nr 21, poz. 123, z 1988 r. Nr 41, poz. 324, z 1989 r. Nr 4, poz. 21 i Nr 33, poz. 175, z 1990 r. Nr 14, poz. 88, Nr 34, poz. 198, Nr 53, poz. 306, Nr 55, poz. 318 i Nr 79, poz. 464, z 1991 r. Nr 7, poz. 24, Nr 22, poz. 92 i Nr 115, poz. 496, z 1993 r. Nr 12, poz. 53, z 1994 r. Nr 105, poz. 509, z 1995 r. Nr 83, poz. 417, z 1996 r. Nr 24, poz. 110, Nr 43, poz. 189, Nr 73, poz. 350 i Nr 149, poz. 703, z 1997 r. Nr 43, poz. 270, Nr 54, poz. 348, Nr 75, poz. 471, Nr 102, poz. 643, Nr 117, poz. 752, Nr 121, poz. 769 i 770, Nr 133, poz. 882, Nr 139, poz. 934, Nr 140, poz. 940 i Nr 141, poz. 944, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 117, poz. 757, z 1999 r. Nr 52, poz. 532, z 2000 r. Nr 22, poz. 269 i 271, Nr 48, poz. 552 i 554, Nr 55, poz. 665, Nr 73, poz. 852, Nr 94, poz. 1037, Nr 114, poz. 1191 i 1193 i Nr 122, poz. 1314, 1319 i 1322, z 2001 r. Nr 4, poz. 27, Nr 49, poz. 508, Nr 63, poz. 635, Nr 98, poz. 1069, 1070 i 1071, Nr 123, poz. 1353, Nr 125, poz. 1368 i Nr 138, poz. 1546, z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 26, poz. 265, Nr 74, poz. 676, Nr 84, poz. 764, Nr 126, poz. 1069 i 1070, Nr 129, poz. 1102, Nr 153, poz. 1271, Nr 219, poz. 1849 i Nr 240, poz. 2058, z 2003 r. Nr 41, poz. 360, Nr 42, poz. 363, Nr 60, poz. 535, Nr 109, poz. 1035, Nr 119, poz. 1121, Nr 130, poz. 1188 i Nr 139, poz. 1323, Nr 199, poz. 1939 i Nr 228, poz. 2255 oraz z 2004 r. Nr 9, poz. 75, Nr 11, poz. 101 i Nr 68, poz. 623.

37) art. 64 otrzymuje brzmienie:

„Art. 64. Jeżeli polecenie przeprowadzenia rozliczenia pieniężnego złożone przez posiadacza rachunku bankowego jest wykonywane przez kilka banków, każdy z tych banków ponosi wraz z pozostałymi solidarną odpowiedzialność wobec posiadacza rachunku za szkody spowodowane niewykonaniem lub nienależytym wykonaniem polecenia.”;

38) po art. 67 dodaje się art. 67a w brzmieniu:

„Art. 67a. Środki pieniężne zgromadzone na rachunku rozliczeniowym banku w rozumieniu ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. o ostateczności rozrachunku w systemach płatności i systemach rozrachunku papierów wartościowych oraz zasadach nadzoru nad tymi systemami (Dz. U. Nr 123, poz. 1351, z 2003 r. Nr 60, poz. 535 i Nr 223, poz. 2216 oraz z 2004 r. Nr 64, poz. 594) są wolne od zajęcia na podstawie sądowego lub administracyjnego tytułu wykonawczego do wysokości niezbędnej do wykonania obowiązków, wynikających z uczestnictwa banku w systemie płatności lub systemie rozrachunku papierów wartościowych, powstałych przed momentem dokonania zajęcia.”;

39) tytuł rozdziału 5 otrzymuje brzmienie:

„Kredyty i pożyczki pieniężne oraz zasady koncentracji zaangażowań”;

40) art. 71 otrzymuje brzmienie:

„Art. 71. 1. Suma wierzytelności banku, udzielonych przez bank zobowiązań pozabilansowych oraz posiadanych przez bank bezpośrednio lub pośrednio akcji lub udziałów w innym podmiocie, wniesionych dopłat w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością lub też wkładów albo sum komandytowych — w zależności od tego, która z tych kwot jest większa — w spółce komandytowej lub komandytowo-akcyjnej, obciążonych ryzykiem jednego podmiotu lub podmiotów powiązanych kapitałowo lub organizacyjnie (zaangażowanie) nie może przekroczyć limitu koncentracji zaangażowań, który wynosi:

- 1) 20 % funduszy własnych banku — dla zaangażowania banku wobec każdego podmiotu lub podmiotów powiązanych kapitałowo lub organizacyjnie, gdy którykolwiek z tych podmiotów jest w stosunku do banku podmiotem dominującym lub zależnym albo jest podmiotem zależnym od podmiotu dominującego wobec banku,
- 2) 25 % funduszy własnych banku — dla zaangażowania banku wobec

- każdego podmiotu lub podmiotów powiązanych kapitałowo lub organizacyjnie, gdy żaden z nich nie jest podmiotem powiązany z bankiem w sposób określony w pkt 1.
2. Suma zaangażowań banku równych lub przekraczających 10 % funduszy własnych banku (duże zaangażowanie) w stosunku do podmiotów, o których mowa w ust. 1, nie może być wyższa niż limit dużych zaangażowań, który wynosi 800 % tych funduszy.
  3. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się wobec zaangażowań:
    - 1) w których stroną zobowiązaną wobec banku jest: Skarb Państwa, Narodowy Bank Polski, Europejski Bank Centralny, rządy lub banki centralne państw członkowskich oraz państw będących członkiem Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju, z wyłączeniem państw, które restrukturyzują lub restrukturyzowały swoje zadłużenie zagraniczne w ciągu ostatnich 5 lat,
    - 2) w których stroną zobowiązaną wobec banku jest bank krajowy lub instytucja kredytowa, a termin zapadalności zaangażowania nie przekracza roku, z wyłączeniem pozycji zaliczonych do funduszy własnych tego banku krajowego lub instytucji kredytowej,
    - 3) zabezpieczonych gwarancją lub poręczeniem udzielonym przez podmioty określone w pkt 1 do wysokości zabezpieczenia,
    - 4) zabezpieczonych zastawem na prawach wynikających z papierów wartościowych, których emitentami są podmioty określone w pkt 1, do wysokości zabezpieczenia,
    - 5) zabezpieczonych kwotą pieniężną, która została przeniesiona na własność banku do wysokości tej kwoty,
    - 6) innych zapewniających bezpieczne prowadzenie działalności bankowej i prawidłowe zarządzanie ryzykiem w banku, określonych przez Komisję Nadzoru Bankowego.
  4. Komisja Nadzoru Bankowego określi, w drodze uchwały, szczegółowe zasady i warunki uwzględniania zaangażowań przy ustalaniu przestrzegania limitów, o których mowa w ust. 1 i 2.
  5. Komisja Nadzoru Bankowego może określić, w drodze uchwały, inne zaangażowania, o których mowa w ust. 3 pkt 6, wobec których nie stosuje się przepisów ust. 1 i 2.
  6. Zarząd banku jest obowiązany niezwłocznie zgłosić Komisji Nadzoru Bankowego każdorazowe osiągnięcie lub przekroczenie przez zaangażowanie poziomu 10 % funduszy własnych banku oraz limitu określonego w ust. 1, a także każdorazowe osiągnięcie lub przekroczenie przez sumę dużych zaangażowań limitu określonego w ust. 2.
  7. Banki ustalają i weryfikują wewnętrzne limity zaangażowań według kryteriów uwzględniających specyfikę ich działalności, a w szczególności sektor gospodarki i region geograficzny, z zachowaniem limitów określonych w ustawie.”;
- 41) art. 75 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 75. 1. W przypadku niedotrzymania przez kredytobiorcę warunków udzielenia kredytu albo w razie utraty przez kredytobiorcę zdolności kredytowej bank może obniżyć kwotę przyznanego kredytu albo wypowiedzieć umowę kredytu.
2. Termin wypowiedzenia, o którym mowa w ust. 1, o ile strony nie określą w umowie dłuższego terminu, wynosi 30 dni, a w razie zagrożenia upadłością kredytobiorcy — 7 dni.
  3. Wypowiedzenie umowy kredytu z powodu utraty przez kredytobiorcę zdolności kredytowej lub zagrożenia jego upadłością nie może nastąpić, jeżeli bank zgodził się na realizację przez kredytobiorcę programu naprawczego.
  4. Przepis ust. 3 stosuje się przez cały okres realizacji programu naprawczego, chyba że bank stwierdzi, iż program naprawczy nie jest w sposób należyty realizowany.”;
- 42) po art. 75 dodaje się art. 75a w brzmieniu:
- „Art. 75a. 1. O ile umowa kredytu nie stanowi inaczej, termin spłaty kredytu jest terminem zastrzeżonym na rzecz obu stron.
2. W przypadku gdy strony ustaliły termin spłaty kredytu dłuższy niż rok, kredytobiorca może wypowiedzieć umowę z zachowaniem terminu trzymiesięcznego.”;
- 43) art. 76 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 76. Zasady oprocentowania kredytu określa umowa kredytu, z tym że w razie stosowania stopy zmiennej należy:
- 1) określić w umowie kredytowej warunki zmiany stopy procentowej kredytu,

2) powiadomić w sposób określony w umowie kredytobiorcę, poręczyciela oraz, jeżeli umowa nie stanowi inaczej, inne osoby będące dłużnikami banku z tytułu zabezpieczenia kredytu o każdej zmianie stopy jego oprocentowania.”;

44) po art. 76 dodaje się art. 76a w brzmieniu:

„Art. 76a. Bank jest obowiązany niezwłocznie powiadomić, w sposób określony w umowie, osoby będące dłużnikami banku z tytułu zabezpieczenia kredytu, jeżeli kredytobiorca opóźnia się z jego spłatą.”;

45) po art. 77 dodaje się art. 77a w brzmieniu:

„Art. 77a. Bank może przyjąć zlecenie udzielenia kredytu osobie trzeciej. Zlecenie powinno być złożone w formie pisemnej pod rygorem nieważności. W takim przypadku, jeśli umowa nie stanowi inaczej, dający zlecenie staje się poręczycielem za dług przyszły.”;

46) art. 78a i 79 otrzymują brzmienie:

„Art. 78a. Przepisy ustawy stosuje się do umów kredytu i pożyczki pieniężnej, zawieranych przez bank zgodnie z przepisami ustawy z dnia 20 lipca 2001 r. o kredycie konsumenckim, w zakresie nieuregulowanym w tej ustawie.

Art. 79. 1. Bank nie może stosować korzystniejszych warunków, a w szczególności korzystniejszych stóp oprocentowania niż stosowane przez bank dla danego rodzaju umowy przy prowadzeniu rachunków bankowych oraz przy udzielaniu kredytów, pożyczek pieniężnych, gwarancji bankowych, poręczeń:

- 1) podmiotom dominującym lub zależnym od banku,
- 2) podmiotom działającym w tym samym co bank holdingu,
- 3) jednostkom zależnym i stowarzyszonym z bankiem w rozumieniu ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2002 r. Nr 76, poz. 694 oraz z 2003 r. Nr 60, poz. 535, Nr 124, poz. 1152 i Nr 139, poz. 1324),
- 4) swoim akcjonariuszom albo członkom,
- 5) osobom zatrudnionym w banku, członkom zarządu i członkom rady nadzorczej,
- 6) osobom zatrudnionym w podmiocie dominującym, członkom zarządu i członkom rady nadzorczej podmiotu dominującego,

7) podmiotom powiązanim kapitałowo lub organizacyjnie z:

- a) akcjonariuszem i członkiem,
- b) członkiem zarządu, rady nadzorczej lub osobą zajmującą stanowisko kierownicze w banku.

2. Bank ustala w formie regulaminu warunki udzielenia kredytów, pożyczek pieniężnych, gwarancji bankowych i poręczeń, o których mowa w ust. 1, oraz prowadzi ich osobną ewidencję.”;

47) po art. 79 dodaje się art. 79a—79c w brzmieniu:

„Art. 79a. 1. Udzielenie kredytu, pożyczki pieniężnej, gwarancji bankowej lub poręczenia członkowi zarządu albo rady nadzorczej banku lub osobie zajmującej stanowisko kierownicze w banku następuje zgodnie z regulaminem uchwalonym przez radę nadzorczą.

2. Udzielenie kredytu, pożyczki pieniężnej, gwarancji bankowej lub poręczenia członkowi zarządu albo członkowi rady nadzorczej banku w kwocie łącznego zobowiązania przekraczającej 10 000 euro, obliczonej w złotych według kursu średniego ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski na dzień udzielenia kredytu, pożyczki pieniężnej, gwarancji bankowej lub poręczenia, wymaga zgody wyrażonej w uchwale zarządu oraz uchwale rady nadzorczej banku. Uchwały te zapadają bez udziału zainteresowanej osoby, w głosowaniu tajnym, większością co najmniej 2/3 głosów w obecności co najmniej połowy składu organu.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do udzielenia kredytu, pożyczki pieniężnej, gwarancji bankowej lub poręczenia podmiotowi powiązanemu kapitałowo lub organizacyjnie z członkiem zarządu albo rady nadzorczej lub osobą zajmującą stanowisko kierownicze w banku.

4. Suma kredytów, pożyczek pieniężnych, gwarancji bankowych i poręczeń, o których mowa w ust. 1 i 3, nie może przekroczyć:

- 1) w banku w formie spółki akcyjnej i w banku państwowym — 10 % sumy funduszy podstawowych,
- 2) w banku spółdzielczym — 25 % sumy funduszy podstawowych

— przy czym ich wartość jest ustalana zgodnie z zasadami określonymi na podstawie art. 71 ust. 4.

5. Przez osobę zajmującą stanowisko kierownicze w banku rozumie się osobę zatrudnioną podległą bezpo-

średnio członkowi zarządu, dyrektora oddziału i jego zastępcę oraz głównego księgowego.

Art. 79b. 1. Bank powiadamia Komisję Nadzoru Bankowego o fakcie udzielenia kredytu, pożyczki pieniężnej, gwarancji bankowej lub poręczenia członkowi zarządu albo rady nadzorczej, osobie zajmującej stanowisko kierownicze w banku, akcjonariuszowi banku i członkowi banku spółdzielczego oraz podmiotowi powiązanemu z nimi kapitałowo lub organizacyjnie, jeżeli w pojedynczym przypadku wartość zobowiązania przekracza równowartość 30 000 euro, obliczoną w złotych według kursu średniego ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski na dzień udzielenia kredytu, pożyczki pieniężnej, gwarancji bankowej lub poręczenia.

2. Przepis ust. 1 nie ma zastosowania do akcjonariusza posiadającego wyłączenie akcje będące w obrocie publicznym w ilości uprawniającej do wykonywania nie więcej niż 5 % głosów na walnym zgromadzeniu.

Art. 79c. Przepisy art. 79a i 79b stosuje się także do innych niż gwarancje bankowe i poręczenia zobowiązań pozabilansowych udzielanych osobom, o których mowa w art. 79 ust. 1, lub na ich zlecenie.”;

48) art. 80 otrzymuje brzmienie:

„Art. 80. Banki mogą na zlecenie udzielać i potwierdzać gwarancje bankowe, poręczenia, a także otwierać i potwierdzać akredytywy.”;

49) w art. 81 dotychczasową treść oznacza jako ust. 1 oraz dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Udzielenie i potwierdzenie gwarancji bankowej następuje na piśmie pod rygorem nieważności.”;

50) art. 82 otrzymuje brzmienie:

„Art. 82. Przelewu wierzytelności z gwarancji bankowej można dokonać wraz z przeniesieniem wierzytelności zabezpieczonej gwarancją.”;

51) art. 84 otrzymuje brzmienie:

„Art. 84. Do gwarancji bankowych i poręczeń udzielanych przez bank stosuje się przepisy Kodeksu cywilnego, z tym że zobowiązanie banku jest zawsze zobowiązaniem pieniężnym.”;

52) po art. 86 dodaje się art. 86a w brzmieniu:

„Art. 86a. Przepisy art. 82—86 mają zastosowanie, jeżeli strony umowy nie postanowią inaczej.”;

53) uchyla się art. 88;

54) w art. 90 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Banki mogą emitować bankowe papiery wartościowe również w formie zdematerializowanej. Depozyt papierów prowadzi bank emitujący te papiery lub Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A., lub przedsiębiorstwo maklerskie.”;

55) art. 92 otrzymuje brzmienie:

„Art. 92. Do bankowych papierów wartościowych nie stosuje się przepisów ustawy, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 8.”;

56) po art. 92 w rozdziale 8 dodaje się art. 92a w brzmieniu:

„Art. 92a. 1. Bank może przenieść jednolite rodzajowo wierzytelności na spółkę kapitałową (podmiot emisyjny) w celu emisji przez ten podmiot papierów wartościowych, których zabezpieczenie stanowią sekurytyzowane wierzytelności.

2. Podmiot emisyjny, na rzecz którego nastąpiło przeniesienie wierzytelności, nie może być powiązany kapitałowo lub organizacyjnie z bankiem przenoszącym wierzytelności, a przedmiotem jego działalności może być wyłącznie nabywanie wierzytelności i emisja papierów wartościowych, o której mowa w ust. 1, a także wykonywanie czynności z tym związanych.

3. Bank, o którym mowa w ust. 1, nie może:

1) przyjmować na siebie odpowiedzialności wobec nabywców papierów wartościowych za wykonanie zobowiązań podmiotu emisyjnego — na rzecz którego nastąpiło przeniesienie wierzytelności — z tytułu realizacji świadczeń z papierów wartościowych,

2) nabywać wierzytelności, które uprzednio przeniósł na podmiot emisyjny, z zastrzeżeniem ust. 4,

3) nabywać papierów wartościowych wyemitowanych przez jakikolwiek podmiot emisyjny, zabezpieczonych wierzytelnościami, które uprzednio przeniósł na rzecz podmiotu emisyjnego.

4. Bank może odkupić część wierzytelności przeniesionych na podmiot emisyjny przy zachowaniu następujących warunków:

1) nabycie może nastąpić po zaspokojeniu przez podmiot emisyjny wszystkich zobowiązań z tytułu

wyemitowanych papierów wartościowych,

- 2) nabywane wierzytelności powinny spełniać wymogi uprawniające do zaklasyfikowania ich do kategorii „normalne” w rozumieniu przepisów dotyczących zasad tworzenia rezerw na ryzyko związane z działalnością banków,
- 3) wartość wierzytelności nabywanych przez bank nie może przekraczać 10 % wartości nominalnej wierzytelności, stanowiących podstawę emisji przez podmiot emisyjny papierów wartościowych.”;

57) w art. 93 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Bank może potrącić ze swego długu wierzytelność, której termin wymagalności jeszcze nie nadszedł, jeżeli podmiot będący dłużnikiem został postawiony w stan likwidacji, oraz we wszystkich tych przypadkach, gdy służy bankowi prawo ściągnięcia swych wierzytelności przed nadejściem terminu płatności. Potrącenie nie może być dokonane w zakresie, w jakim wierzytelność z rachunku bankowego została zajęta jako przedmiot egzekucji należności z tytułu zobowiązań podatkowych.”;

58) po art. 93 dodaje się art. 93a w brzmieniu:

„Art. 93a. 1. W umowie zawartej ze spółkami tworzącymi podatkową grupę kapitałową w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób prawnych, reprezentowanymi przez spółkę dominującą w tej grupie, bank może określić wysokość skonsolidowanego oprocentowania dla środków zgromadzonych na rachunkach bankowych tych spółek oraz udzielonych im kredytów i pożyczek pieniężnych.

2. Skonsolidowane oprocentowanie, o którym mowa w ust. 1, obliczane jest od kwoty, którą stanowi różnica pomiędzy sumą stanów na rachunkach bankowych spółek tworzących podatkową grupę kapitałową a sumą wierzytelności z tytułu udzielonych tym spółkom kredytów i pożyczek pieniężnych.

3. O ile umowa, o której mowa w ust. 1, nie stanowi inaczej, środki pieniężne zgromadzone na rachunkach bankowych oraz kredyty i pożyczki pieniężne, dla których określone zostało skonsolidowane oprocentowanie, nie są oprocentowane.”;

59) art. 95 otrzymuje brzmienie:

„Art. 95. 1. Księgi rachunkowe banków, wyciągi z tych ksiąg podpisane przez osoby upoważnione do składania oświad-

czeń w zakresie praw i obowiązków majątkowych banku i opatrzone pieczęcią banku oraz wszelkie wystawione w ten sposób oświadczenia zawierające zobowiązania, zwolnienie z zobowiązań, zrzeczenie się praw lub pokwitowanie odbioru należności oraz stwierdzające udzielenie kredytu, pożyczki pieniężnej, ich wysokość, zasady oprocentowania, warunki spłaty, przeniesienie wierzytelności zabezpieczonej hipoteką lub zastawem rejestrowym, mają moc prawną dokumentów urzędowych oraz stanowią podstawę do dokonania wpisów w księgach wieczystych i rejestrach publicznych.

2. Czynność bankowa lub czynność zabezpieczająca wierzytelność banku stwierdzona dokumentem, o którym mowa w ust. 1, ma datę pewną od daty tego dokumentu.

3. Dokumenty, o których mowa w ust. 1, są podstawą wpisu hipoteki do księgi wieczystej nieruchomości stanowiącej własność dłużnika banku lub innej osoby ustanawiającej hipotekę na rzecz banku w celu zabezpieczenia wierzytelności dłużnika banku. Jeżeli nieruchomość nie posiada księgi wieczystej, zabezpieczenie może być dokonane przez złożenie tych dokumentów do zbioru dokumentów.

4. Do ustanowienia hipoteki, o której mowa w ust. 3, jest wymagane złożenie przez właściciela nieruchomości oświadczenia o ustanowieniu hipoteki na rzecz banku z zachowaniem formy pisemnej pod rygorem nieważności.

5. Przepisy ust. 1—4 stosuje się odpowiednio do ujawnienia w księdze wieczystej zmiany treści hipoteki i przeniesienia hipoteki w związku ze zbyciem wierzytelności bankowej oraz do dokonania wpisu hipoteki obciążającej użytkownika wieczyste, spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego, spółdzielcze prawo do lokalu użytkowego i prawo do domu jednorodzinnego w spółdzielni mieszkaniowej.”;

60) w art. 97 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 1, powinno określać kwotę zadłużenia, do której bank może wystawić bankowy tytuł egzekucyjny, oraz termin, do którego bank może wystąpić o nadanie temu tytułowi klauzuli wykonalności. Dłużnik może się również poddać egzekucji wydania rzeczy, w przypadku gdy ustanowiono zastaw rejestrowy lub dokonano przeniesienia własności w celu zabezpieczenia roszczenia.”;

61) art. 102 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 102. 1. W celu zabezpieczenia wierzytelności banku dłużnik lub osoba trzecia może przenieść określoną kwotę w złotych lub w innej walucie wymiennej na własność banku. Bank jest zobowiązany do zwrotu tej kwoty po uzyskaniu spłaty zadłużenia wraz z należnymi odsetkami i prowizją.
2. Bank nie ma obowiązku zwrotu części kwoty przyjętej na własność, równej niespłaconej sumie zadłużenia wobec banku, odsetek i prowizji oraz innych kosztów poniesionych przez bank w związku z odzyskaniem wierzytelności.
3. Bank może wyptać dłużnikowi lub osobie trzeciej, o których mowa w ust. 1, wynagrodzenie za okres korzystania z przejętej kwoty.”;

62) art. 104 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 104. 1. Bank, osoby w nim zatrudnione oraz osoby, za których pośrednictwem bank wykonuje czynności bankowe, są obowiązane zachować tajemnicę bankową, która obejmuje wszystkie informacje dotyczące czynności bankowej, uzyskane w czasie negocjacji, w trakcie zawierania i realizacji umowy, na podstawie której bank tę czynność wykonuje.
2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy przypadków, w których:
- 1) bez ujawnienia informacji objętej tajemnicą bankową — ze względu na istotę i charakter czynności bankowej lub obowiązujące przepisy — nie jest możliwe należyte wykonanie umowy, na podstawie której jest wykonywana ta czynność bankowa lub należyte wykonanie czynności pozostających w związku z zawarciem i wykonaniem tej umowy,
  - 2) następuje ujawnienie informacji objętych tajemnicą bankową przedsiębiorcom lub przedsiębiorcom zagranicznym, którym bank, zgodnie z art. 6a—6d, powierzył wykonywanie, stale lub okresowo, czynności związanych z wykonywaniem działalności bankowej, w zakresie niezbędnym do należytego wykonywania tych czynności,
  - 3) następuje udzielenie informacji objętych tajemnicą bankową adwokatom lub radcom prawnym w związku ze świadczeniem przez nich pomocy prawnej na rzecz banku,

4) udzielenie informacji objętych tajemnicą bankową jest niezbędne do zawarcia i wykonania umów, o których mowa w art. 92a, oraz w przypadku gdy podmiot emisyjny zawarł z bankiem, od którego nabył wierzytelności, umowę o obsługę tych sekurytyzowanych wierzytelności,

5) udzielenie informacji objętych tajemnicą bankową jest niezbędne do zawarcia i wykonywania umów sprzedaży wierzytelności zaklasyfikowanych zgodnie z odrębnymi przepisami do kategorii straconych.

3. Banku nie obowiązuje, z zastrzeżeniem ust. 4, zachowanie tajemnicy bankowej wobec osoby, której dotyczą informacje objęte tajemnicą. Osobom trzecim informacje te mogą być ujawnione, z zastrzeżeniem art. 105 ust. 1 i 2 oraz art. 106a ust. 1, wyłącznie gdy osoba, której informacje te dotyczą, na piśmie upoważni bank do przekazania określonych informacji wskazanej przez siebie osobie lub jednostce organizacyjnej.

4. Bank, osoby w nim zatrudnione oraz osoby, za których pośrednictwem bank wykonuje czynności bankowe, są obowiązane zachować w tajemnicy informacje dotyczące udzielania Policji informacji na zasadach określonych w art. 20 ust. 4—10 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2002 r. Nr 7, poz. 58, z późn. zm.⁹⁾) oraz dotyczące zawiadomienia, o którym mowa w art. 20 ust. 13 tej ustawy. Zachowanie tajemnicy obowiązuje wobec stron umowy, innych osób, których dotyczą informacje, oraz osób trzecich.”;

63) w art. 105:

a) w ust. 1:

— pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) innym bankom i instytucjom kredytowym w zakresie, w jakim informacje te są niezbędne w związku z wykonywaniem czynności bankowych oraz nabywaniem i zbywaniem wierzytelności,”,

— po pkt 1 dodaje się pkt 1a i 1b w brzmieniu:

„1a) na zasadzie wzajemności — innym instytucjom ustawowo upoważnionym do

⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 19, poz. 185, Nr 74, poz. 676, Nr 81, poz. 731, Nr 113, poz. 984, Nr 115, poz. 996, Nr 153, poz. 1271, Nr 176, poz. 1457 i Nr 200, poz. 1688 oraz z 2003 r. Nr 90, poz. 844, Nr 113, poz. 1070, Nr 130, poz. 1188 i 1190, Nr 137, poz. 1302, Nr 166, poz. 1609, Nr 192, poz. 1873 i Nr 210, poz. 2036.

udzielania kredytów — o wierzytelnościach oraz o obrotach i stanach rachunków bankowych w zakresie, w jakim informacje te są niezbędne w związku z udzielaniem kredytów, pożyczek pieniężnych, gwarancji bankowych i poręczeń,

- 1b) innym bankom, instytucjom kredytowym lub instytucjom finansowym w zakresie niezbędnym dla wykonywania obowiązujących je przepisów dotyczących nadzoru skonsolidowanego, w tym w szczególności dla sporządzania skonsolidowanych sprawozdań finansowych obejmujących także bank, lub dla zarządzania ryzykiem dużych zaangażowań,

— pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) na żądanie:

- a) Komisji Nadzoru Bankowego w zakresie nadzoru sprawowanego na podstawie niniejszej ustawy i ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o Narodowym Banku Polskim (Dz. U. Nr 140, poz. 938, z późn. zm.¹⁰⁾), inspektorów nadzoru bankowego w zakresie, o którym mowa w art. 139 ust. 1 pkt 2, oraz osób upoważnionych uchwałą Komisji Nadzoru Bankowego w zakresie określonym w tym upoważnieniu,
- b) sądu lub prokuratora w związku z toczącym się postępowaniem o przestępstwo lub przestępstwo skarbowe:
- przeciwko osobie fizycznej będącej stroną umowy zawartej z bankiem, w zakresie informacji dotyczących tej osoby fizycznej,
  - popełnione w związku z działaniem osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej niemającej osobowości prawnej, w zakresie informacji dotyczących tej osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej;
- c) sądu lub prokuratora w związku z wykonaniem wniosku o udzielenie pomocy prawnej, pochodzącego z państwa obcego, które na mocy ratyfikowanej umowy międzynarodowej wiążącej Rzeczpospolitą Polską ma prawo występować o udzielenie informacji objętych tajemnicą bankową,
- d) sądu w związku z prowadzonym postępowaniem spadkowym lub o podział majątku między małżonkami albo prowadzoną przeciwko osobie fizycz-

nej będącej stroną umowy sprawą o alimenty lub o rentę o charakterze alimentacyjnym,

- e) dyrektora izby celnej w związku z toczącą się:
- sprawą karną lub karną skarbową przeciwko osobie fizycznej będącej stroną umowy zawartej z bankiem,
  - sprawą karną lub karną skarbową o przestępstwo popełnione w zakresie działalności osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej niemającej osobowości prawnej, która jest posiadaczem rachunku,
- f) Prezesa Najwyższej Izby Kontroli w zakresie niezbędnym do przeprowadzenia postępowania kontrolnego określonego w ustawie z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli (Dz. U. z 2001 r. Nr 85, poz. 937 i Nr 154, poz. 1800 oraz z 2002 r. Nr 153, poz. 1271),
- g) Przewodniczącego Komisji Papierów Wartościowych i Giełd w zakresie niezbędnym do wykonywania nadzoru, w tym przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego, na podstawie ustawy, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 8,
- h) Prezesa Zarządu Bankowego Funduszu Gwarancyjnego w zakresie określonym ustawą z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym (Dz. U. z 2000 r. Nr 9, poz. 131, z późn. zm.¹¹⁾),
- i) biegłego rewidenta upoważnionego do badania sprawozdań finansowych banku na podstawie zawartej z bankiem umowy,
- j) Komisji Nadzoru Ubezpieczeń i Funduszy Emerytalnych w zakresie nadzoru nad wykonywaniem przez bank funkcji depozytariusza na podstawie ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych (Dz. U. Nr 139, poz. 934, z późn. zm.¹²⁾),
- k) służb ochrony państwa i ich upoważnionych pisemnie funkcjonariuszy lub żołnierzy w zakresie niezbędnym do

¹⁰⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1998 r. Nr 160, poz. 1063, z 2000 r. Nr 53, poz. 648, Nr 62, poz. 718 i Nr 119, poz. 1252, z 2001 r. Nr 8, poz. 64, Nr 110, poz. 1189 i Nr 154, poz. 1784 i 1800, z 2002 r. Nr 126, poz. 1070 i Nr 141, poz. 1178 oraz z 2003 r. Nr 65, poz. 594, Nr 137, poz. 1303, Nr 209, poz. 2035 i Nr 228, poz. 2260.

¹¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 86, poz. 958, Nr 119, poz. 1252 i Nr 122, poz. 1316, z 2001 r. Nr 154, poz. 1802 oraz z 2003 r. Nr 60, poz. 535, Nr 217, poz. 2124 i Nr 223, poz. 2218.

¹²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1998 r. Nr 98, poz. 610, Nr 106, poz. 668 i Nr 162, poz. 1118, z 1999 r. Nr 110, poz. 1256, z 2000 r. Nr 60, poz. 702, z 2001 r. Nr 8, poz. 64 i Nr 110, poz. 1189, z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 153, poz. 1271 i Nr 241, poz. 2074 oraz z 2003 r. Nr 124, poz. 1153, Nr 166, poz. 1609 i Nr 170, poz. 1651.

przeprowadzenia postępowania sprawdzającego na podstawie przepisów o ochronie informacji niejawnych,

l) Policji, jeżeli jest to konieczne dla skutecznego zapobieżenia przestępstwom, ich wykrycia albo ustalenia sprawców i uzyskania dowodów, na zasadach i w trybie określonych w art. 20 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji,

t) komornika sądowego w związku z toczącym się postępowaniem egzekucyjnym,

m) wydawców elektronicznych instrumentów płatniczych niebędących bankami w zakresie określonym ustawą z dnia 12 września 2002 r. o elektronicznych instrumentach płatniczych (Dz. U. Nr 169, poz. 1385),

n) Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych w zakresie niezbędnym do realizacji ustawowych zadań określonych w art. 12 i 14 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 i Nr 153, poz. 1271 oraz z 2004 r. Nr 25, poz. 219 i Nr 33, poz. 285).

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Banki mogą, wspólnie z bankowymi izbami gospodarczymi, utworzyć instytucje do gromadzenia, przetwarzania i udostępniania:

1) bankom — informacji stanowiących tajemnicę bankową w zakresie, w jakim informacje te są potrzebne w związku z wykonywaniem czynności bankowych,

2) innym instytucjom ustawowo upoważnionym do udzielania kredytów — informacji o wierzytelnościach oraz o obrotach i stanach rachunków bankowych w zakresie, w jakim informacje te są niezbędne w związku z udzielaniem kredytów, pożyczek pieniężnych, gwarancji bankowych i poręczeń.”,

c) po ust. 4c dodaje się ust. 4d w brzmieniu:

„4d. Instytucje, utworzone zgodnie z ust. 4, mogą udostępniać instytucjom finansowym, będącym podmiotami zależnymi od banków, informacje o zobowiązaniach powstałych z tytułu umów związanych z wykonywaniem czynności bankowych, jeżeli umowy te zawierają klauzule informujące o możliwości przekazania danych do tych instytucji finansowych.”;

64) w art. 106 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Bank jest obowiązany przeciwdziałać wykorzystaniu swojej działalności dla celów mających związek z przestępstwem, o którym mowa w art. 299 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r.

— Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553, z późn. zm.¹³⁾), zwanej dalej „Kodeksem karnym”, lub aktów terrorystycznych.”;

65) po art. 106 dodaje się art. 106a—106c w brzmieniu:

„Art. 106a. 1. W razie zaistnienia uzasadnionego podejrzenia, że działalność banku jest wykorzystywana w celu ukrycia działań przestępczych lub dla celów mających związek z przestępstwem innym niż przestępstwo, o którym mowa w art. 299 Kodeksu karnego, lub akt terrorystyczny — bank zawiadamia o tym prokuratora.

2. Prokurator, który otrzymał zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1, może żądać uzupełnienia informacji, także w toku czynności podejmowanych na podstawie art. 307 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. — Kodeks postępowania karnego.

Art. 106b. 1. Poza przypadkami określonymi w art. 105 i art. 106a, prokurator prowadzący postępowanie o przestępstwo lub przestępstwo skarbowe może żądać od banku, osób zatrudnionych w banku oraz osób, za pośrednictwem których bank wykonuje czynności bankowe, udzielenia informacji stanowiących tajemnicę bankową jedynie na podstawie postanowienia wydanego na jego wniosek przez właściwy miejscowo sąd okręgowy.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, powinien zawierać:

1) numer lub sygnaturę sprawy,

2) opis przestępstwa wraz z kwalifikacją prawną, którego dotyczy postępowanie przygotowawcze,

3) okoliczności uzasadniające potrzebę udostępnienia informacji,

4) wskazanie osoby lub jednostki organizacyjnej, której dotyczą informacje,

5) podmiot zobowiązany do udostępnienia informacji i danych,

6) rodzaj i zakres informacji.

3. Po rozpatrzeniu wniosku sąd, w drodze postanowienia, wyraża zgodę na udostępnienie informacji, określając ich rodzaj i zakres, osobę lub jednostkę organizacyjną, których

¹³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 128, poz. 840, z 1999 r. Nr 64, poz. 729 i Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 48, poz. 548, Nr 93, poz. 1027 i Nr 116, poz. 1216, z 2001 r. Nr 98, poz. 1071, z 2003 r. Nr 111, poz. 1061, Nr 121, poz. 1142, Nr 179, poz. 1750, Nr 199, poz. 1935 i Nr 228, poz. 2255 oraz z 2004 r. Nr 25, poz. 219 i Nr 69, poz. 626.

dotyczą, oraz podmiot zobowiązany do ich udostępnienia, albo odmawia udzielenia zgody na udostępnienie informacji.

4. Na postanowienie sądu, o którym mowa w ust. 3, przysługuje zażalenie prokuratorowi wnioskującemu o wydanie postanowienia.

5. Uprawniony przez sąd prokurator pisemnie informuje podmiot zobowiązany do udostępnienia informacji o treści postanowienia sądu, osobie lub jednostce, której mają dotyczyć informacje, rodzaju i zakresie tych informacji.

Art. 106c. Prokurator prowadzący postępowanie, w przypadkach określonych w art. 105 ust. 1 pkt 2 lit. b) i c), może — na podstawie postanowienia wydanego na jego wniosek przez właściwy miejscowo sąd okręgowy — żądać udzielenia informacji stanowiących tajemnicę bankową od podmiotów, którym bank ujawnił informacje stanowiące tajemnicę bankową. Przepisy art. 106b ust. 2—5 stosuje się odpowiednio.”;

66) w art. 110 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) sądu lub prokuratora w toku postępowania karnego lub postępowania w sprawie o przestępstwo skarbowe,

2) prokuratora w sprawach dotyczących wykorzystywania działalności banków do celów mających związek z przestępstwem, o którym mowa w art. 299 Kodeksu karnego.”;

67) w art. 111 w ust. 1 dodaje się pkt 9 w brzmieniu:

„9) informacje o przedsiębiorcach lub przedsiębiorcach zagranicznych, o których mowa w art. 6a ust. 1, o ile przy wykonywaniu na rzecz jednostki organizacyjnej banku czynności, o których mowa w tym przepisie, uzyskują dostęp do informacji chronionych tajemnicą bankową.”;

68) po art. 112a dodaje się art. 112b w brzmieniu:

„Art. 112b. Banki mogą przetwarzać dla celów prowadzonej działalności bankowej informacje zawarte w dokumentach tożsamości osób fizycznych.”;

69) uchyla się art. 113—120;

70) w art. 122 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Prawa i obowiązki uczestników zrzeczenia określa umowa.”;

71) art. 124 i 124a otrzymują brzmienie:

„Art. 124. 1. Bank może połączyć się tylko z innym bankiem, po uzyskaniu zezwolenia Komisji Nadzoru Bankowego.

2. Komisja Nadzoru Bankowego odmawia wydania zezwolenia, o którym

mowa w ust. 1, jeżeli połączenie może okazać się niekorzystne dla ostrożnego i stabilnego zarządzania bankiem.

3. Połączenie banków może być dokonane wyłącznie przez przeniesienie całego majątku banku przejmowanego na bank przejmujący za udziały albo akcje, które bank przejmujący wydaje członkom albo akcjonariuszom banku przejmowanego.

Art. 124a. Nabycie przedsiębiorstwa bankowego lub jego zorganizowanej części przez bank wymaga zezwolenia Komisji Nadzoru Bankowego.”;

72) po art. 124a dodaje się art. 124b w brzmieniu:

„Art. 124b. Banki nie podlegają podziałowi, o którym mowa w przepisach działu II tytułu IV Kodeksu spółek handlowych oraz przepisach części I tytułu I działu XI ustawy — Prawo spółdzielcze.”;

73) uchyla się art. 125;

74) w art. 127:

a) w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) pozycje pomniejszające fundusze własne banku, które stanowią:

a) brakująca kwota rezerw na ryzyko związane z działalnością banku, rozumiana jako różnica pomiędzy wymaganym odrębnymi przepisami a faktycznym poziomem rezerw celowych banku,

b) zaangażowania kapitałowe banku w instytucje finansowe, instytucje kredytowe, banki i zakłady ubezpieczeń, wyrażone w postaci:

— posiadanych akcji lub udziałów,

— kwot zakwalifikowanych do zobowiązań podporządkowanych,

— innego zaangażowania kapitałowego w składniki zaliczane do funduszy własnych lub kapitałów tych podmiotów, w tym dopłaty na rzecz spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, według wartości bilansowej,

c) inne pomniejszenia funduszy własnych banku określone przez Komisję Nadzoru Bankowego.”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Fundusze podstawowe banku obejmują:

1) fundusze zasadnicze banku, które stanowią:

a) w banku państwowym — fundusz statutowy, fundusz zapasowy i fundusz rezerwowy,

b) w banku w formie spółki akcyjnej — wpłacony i zarejestrowany kapitał za-

- kładowy oraz kapitał zapasowy i kapitały rezerwowe, z wyłączeniem wszelkich zobowiązań z tytułu akcji uprzywilejowanych,
- c) w banku spółdzielczym — wpłacony fundusz udziałowy oraz fundusz zasobowy i fundusz rezerwowy,
- d) w oddziale banku zagranicznego — fundusze określone w regulaminie oddziału,
- 2) pozycje dodatkowe funduszy podstawowych, które stanowią:
- a) fundusz ogólnego ryzyka na niezidentyfikowane ryzyko działalności bankowej,
- b) niepodzielony zysk z lat ubiegłych,
- c) zysk w trakcie zatwierdzania oraz zysk netto bieżącego okresu sprawozdawczego, obliczone zgodnie z obowiązującymi zasadami rachunkowości, pomniejszone o wszelkie przewidywane obciążenia i dywidendy, w kwotach nie większych niż kwoty zysku zweryfikowane przez biegłych rewidentów,
- 3) pozycje pomniejszające fundusze podstawowe, które stanowią:
- a) akcje własne posiadane przez bank, wycenione według wartości bilansowej, pomniejszone o odpisy spowodowane trwałą utratą ich wartości,
- b) wartości niematerialne i prawne wycenione według wartości bilansowej,
- c) strata z lat ubiegłych,
- d) strata w trakcie zatwierdzania,
- e) strata netto bieżącego okresu.”,
- c) w ust. 3 pkt 1—3 otrzymują brzmienie:
- „1) kapitał (fundusz) z aktualizacji wyceny — utworzony na podstawie odrębnych przepisów,
- 2) za zgodą Komisji Nadzoru Bankowego:
- a) dodatkową kwotę odpowiedzialności członków banku spółdzielczego, w części określonej przez Komisję Nadzoru Bankowego, nie większej niż połowa kwoty, o której mowa w art. 10 ust. 2 ustawy o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających,
- b) zobowiązania podporządkowane, rozumiane jako zobowiązania z tytułu przyjęcia przez bank — w kwocie i na zasadach ustalonych w decyzji Komisji Nadzoru Bankowego, wydanej na wniosek banku, pomniejszanej na koniec każdego roku w ciągu ostatnich 5 lat trwania umowy o 20 % tej kwoty, z tym że w banku państwowym, banku w formie spółki akcyjnej oraz w oddziale banku zagranicznego
- kwota ta nie może przewyższać połowy funduszy podstawowych, zaś w banku spółdzielczym suma tej kwoty i dodatkowej kwoty odpowiedzialności członków, o której mowa w lit. a), nie może przewyższać połowy funduszy podstawowych banku — środków pieniężnych spełniających zgodnie z umową łącznie następujące warunki:
- środki pieniężne przyjęte na okres co najmniej 5 lat (okres umowy),
- środki pieniężne nie mogą być wycofane z banku przed upływem okresu umowy, z zastrzeżeniem ust. 4,
- środki pieniężne podlegają zwrotowi w ostatniej kolejności w przypadku upadłości banku lub jego likwidacji,
- zwrot środków pieniężnych nie jest zabezpieczony przez bank bezpośrednio lub pośrednio,
- c) fundusze tworzone ze środków własnych lub obcych, pod warunkiem że:
- bank może dowolnie wykorzystywać je na pokrycie niezidentyfikowanego ryzyka,
- ich kwota została obliczona zgodnie z obowiązującymi zasadami rachunkowości, ustalona przez zarząd banku i zweryfikowana przez biegłych rewidentów,
- d) zobowiązania z tytułu papierów wartościowych o nieokreślonym terminie wymagalności oraz inne instrumenty o podobnym charakterze, pod warunkiem że:
- nie podlegają one spłacie z inicjatywy wierzyciela bez uprzedniej zgody Komisji Nadzoru Bankowego,
- umowa przyznaje bankowi możliwość odroczenia spłaty odsetek z tytułu tych pozycji,
- w razie upadłości banku lub jego likwidacji przyjęte środki będą podlegać zwrotowi w ostatniej kolejności,
- warunki emisji zapewniają możliwość pokrywania strat kwotą długu wraz z niespłaconymi odsetkami, wynikającymi z tych pozycji,
- 3) inne pozycje określone przez Komisję Nadzoru Bankowego w celu bezpiecznego prowadzenia działalności bankowej i prawidłowego zarządzania ryzykiem w banku.”,
- d) w ust. 5 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
- „2) może określić, w drodze uchwały:
- a) wysokość, zakres i warunki pomniejszenia funduszy własnych banku o pozycje, o których mowa w ust. 1 pkt 3 lit. b),

- b) inne pomniejszenia funduszy własnych banku, o których mowa w ust. 1 pkt 3 lit. c), ich wysokość, zakres i warunki pomniejszania o nie funduszy własnych,
- c) wysokość, zakres i warunki pomniejszania funduszy podstawowych banku o pozycje, o których mowa w ust. 2 pkt 3,
- d) inne pozycje bilansu banku, o których mowa w ust. 3 pkt 3, ich wysokość, zakres i warunki ich zaliczania do funduszy uzupełniających banku.”,

e) dodaje się ust. 6 i 7 w brzmieniu:

- „6. Dla celów wyznaczania limitów, o których mowa w art. 71 ust. 1 i 2, Komisja Nadzoru Bankowego może wydać zgodę na nieuwzględnianie w pomniejszeniach funduszy własnych części lub całości pozycji, o których mowa w ust. 1 pkt 3 lit. b), na wniosek banku realizującego program postępowania naprawczego lub banku przejmującego bank zagrożony upadłością lub likwidacją.
7. Warunki określone na podstawie ust. 5 mogą obejmować wymóg uzyskania zgody Komisji Nadzoru Bankowego.”;

75) art. 128 otrzymuje brzmienie:

„Art. 128. 1. Bank jest obowiązany utrzymywać:

- 1) fundusze własne na poziomie nie niższym niż równowartość w złotych kwoty określonej w art. 32 ust. 1, a w przypadku banków spółdzielczych będących członkami zrzeszenia, określonej w art. 32 ust. 2, z uwzględnieniem art. 172 ust. 3, przeliczonej według kursu średniego ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski, obowiązującego w dniu sprawozdawczego, z tym że wkłady niepieniężne nie mogą przekroczyć 15 % funduszy zasadniczych banku,
  - 2) sumę funduszy własnych i dodatkowych pozycji bilansu banku określonych przez Komisję Nadzoru Bankowego na poziomie nie niższym niż suma wymogów kapitałowych z tytułu poszczególnych rodzajów ryzyka oraz wymogów kapitałowych z tytułu przekroczenia limitów i naruszenia innych norm określonych w ustawie,
  - 3) współczynnik wypłacalności na poziomie co najmniej 8 %, a bank rozpoczynający działalność operacyjną na poziomie co najmniej 15 % przez pierwsze 12 miesięcy działalności, a przez następne 12 miesięcy działalności — co najmniej 12 %.
2. Za zgodą Komisji Nadzoru Bankowego bank może stosować metody sta-

tystyczne do obliczania wymogów kapitałowych.

3. Komisja Nadzoru Bankowego określi, w drodze uchwały:

- 1) dodatkowe pozycje bilansu banku, o których mowa w ust. 1 pkt 2, oraz zakres, sposób i warunki ich wyznaczania,
- 2) zakres i szczegółowe zasady wyznaczania wymogów kapitałowych oraz zakres stosowania metod statystycznych i warunki, których spełnienie umożliwi uzyskanie zgody, o której mowa w ust. 2,
- 3) sposób i szczegółowe zasady obliczania współczynnika wypłacalności banku.

4. W przypadku niespełnienia wymogów, o których mowa w ust. 1, bank jest obowiązany niezwłocznie powiadomić Komisję Nadzoru Bankowego.

5. Komisja Nadzoru Bankowego może określić, w drodze uchwały, wiążące banki normy ostrożnościowe, określające dopuszczalne ryzyko w działalności banków inne niż wymogi kapitałowe, oraz zakres stosowania.

6. Komisja Nadzoru Bankowego może, w szczególności uzasadnionych przypadkach, wyrazić zgodę na przekroczenie limitu dotyczącego wielkości wkładów niepieniężnych, o którym mowa w ust. 1 pkt 1.”;

76) po art. 128b dodaje się art. 128c w brzmieniu:

„Art. 128c. Bank jest obowiązany zgłosić do Komisji Nadzoru Bankowego z 30-dniowym wyprzedzeniem zamiar nabycia pakietu akcji lub udziałów, którego wartość będzie przekraczała 5 % funduszy własnych banku.”;

77) art. 130 otrzymuje brzmienie:

„Art. 130. 1. Banki mogą tworzyć w ciężar kosztów rezerwę na ryzyko ogólne, służącą pokryciu niezidentyfikowanego ryzyka związanego z prowadzeniem działalności bankowej. Banki tworzą i rozwiązują tę rezerwę na podstawie oceny tego ryzyka, uwzględniającej w szczególności wielkość należności oraz udzielonych zobowiązań pozabilansowych.

2. Wielkość rocznego odpisu na rezerwę na ryzyko ogólne, o której mowa w ust. 1, wynosi:

- 1) co najwyżej 1,5 % niespłaconej kwoty kredytów i pożyczek pieniężnych pomniejszonej o kwotę kredytów i pożyczek pieniężnych, zaklasyfikowanych zgodnie z odręb-

nymi przepisami do kategorii straconych według stanu na koniec poprzedniego roku obrotowego,

2) nie więcej niż kwota odpisu dokonanego w bieżącym roku obrotowym z zysku za rok poprzedni na fundusz ogólnego ryzyka, o którym mowa w art. 127 ust. 2 pkt 2 lit. a).

3. Odpis, o którym mowa w ust. 2, może być dokonywany nie częściej niż raz w miesiącu w równych kwotach. Do czasu dokonania odpisu na fundusz ogólnego ryzyka w bieżącym roku obrotowym podstawą wyznaczania kwot mogą być przewidywania lub propozycje tego odpisu zawarte w planie finansowym.

4. Bank rozwiązuje rezerwę na ryzyko ogólne, jeżeli w ocenie banku ustały okoliczności uzasadniające dalsze jej utrzymywanie.”;

78) w art. 131:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Działalność banków, oddziałów i przedstawicielstw banków zagranicznych, oddziałów i przedstawicielstw instytucji kredytowych podlega nadzorowi bankowemu sprawowanemu przez Komisję Nadzoru Bankowego w zakresie i na zasadach określonych w niniejszej ustawie i w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. o Narodowym Banku Polskim.”,

b) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Porozumienia, o których mowa w ust. 4, określają również szczegółowy tryb wykonywania czynności kontrolnych, o których mowa w art. 141h ust. 2.”;

79) w art. 133:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Czynności podejmowane w ramach nadzoru bankowego polegają w szczególności na:

1) dokonywaniu oceny sytuacji finansowej banków, w tym badaniu wypłacalności, jakości aktywów, płynności płatniczej, wyniku finansowego banków,

2) badaniu jakości zarządzania ryzykiem prowadzonej działalności,

3) badaniu zgodności udzielanych kredytów, pożyczek pieniężnych, akredytyw, gwarancji bankowych i poręczeń oraz emitowanych bankowych papierów wartościowych z obowiązującymi w tym zakresie przepisami,

4) badaniu zabezpieczenia i terminowości spłaty kredytów i pożyczek pieniężnych,

5) badaniu przestrzegania limitów, o których mowa w art. 71 i 79a,

6) badaniu przestrzegania określonych przez Komisję Nadzoru Bankowego norm dopuszczalnego ryzyka w działalności banków.”,

b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Komisja Nadzoru Bankowego, Narodowy Bank Polski oraz osoby wykonujące czynności nadzoru bankowego nie ponoszą odpowiedzialności za szkodę wynikłą ze zgodnego z przepisami ustaw działania lub zaniechania, które pozostaje w związku ze sprawowanym przez Komisję Nadzoru Bankowego nadzorem nad działalnością banków, oddziałów i przedstawicielstw banków zagranicznych, oddziałów instytucji kredytowych oraz nadzorem wykonywanym na podstawie przepisów ustawy z dnia 12 września 2002 r. o elektronicznych instrumentach płatniczych nad instytucjami pieniądza elektronicznego i oddziałami zagranicznych instytucji pieniądza elektronicznego.”;

80) w art. 135 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w przeprowadzonym badaniu na zlecenie banku, Komisja Nadzoru Bankowego może zobowiązać bank do zlecenia wskazanemu biegłemu rewidentowi zbadania prawidłowości i rzetelności wszystkich sprawozdań finansowych sporządzanych przez bank, kontroli ksiąg rachunkowych, analizy portfela kredytowego oraz dokonania innych czynności określonych w art. 133 ust. 2. Jeżeli w wyniku przeprowadzonych badań stwierdzono nieprawidłowości, koszty badania ponosi bank.”;

81) w art. 137:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) określa, w drodze uchwały, zakres informacji, o których mowa w art. 22a ust. 2, oraz wykaz informacji i dokumentów, o których mowa w art. 22b ust. 2,”,

b) dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) określa, w drodze uchwały, wykaz dokumentów, o których mowa w art. 6d ust. 2 pkt 1,”,

c) dodaje się pkt 4 i 5 w brzmieniu:

„4) może określić, w drodze uchwały, szczegółowe zasady zarządzania ryzykiem związanym z działalnością, o której mowa w art. 6a—6d,

5) może wydawać rekomendacje dotyczące dobrych praktyk ostrożnego i stabilnego zarządzania bankami.”;

82) po art. 137 dodaje się art. 137a w brzmieniu:

„Art. 137a. Dla potrzeb sprawdzenia przestrzegania przez banki norm i limitów określonych ustawą, wielkości wyrażone w walutach obcych w rozumieniu prze-

pisów prawa dewizowego przelicza się na złote, a wielkości indeksowane do walut wymiennalnych wyznacza się — według kursów średnich ogłaszanych przez Narodowy Bank Polski na dzień dokonywania sprawdzenia.”;

83) w art. 138:

a) w ust. 3 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„W razie stwierdzenia, że bank nie realizuje zaleceń określonych w ust. 1 lub nakazów określonych w ust. 2, a także gdy działalność banku jest wykonywana z naruszeniem prawa lub statutu albo stwarza zagrożenie dla interesów posiadaczy rachunków bankowych, Komisja Nadzoru Bankowego, po uprzednim upomnieniu na piśmie, może:”;

b) w ust. 4 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) przedstawienia mu zarzutów w postępowaniu karnym lub w postępowaniu w sprawie o przestępstwo skarbowe,”;

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Komisja Nadzoru Bankowego odwołuje członka zarządu banku w przypadku prawomocnego skazania go za przestępstwo wymienione w art. 22b ust. 3 pkt 1.”;

d) w ust. 6 dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) nie wypełnia obowiązków określonych w rozdziale 11b.”;

e) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Środki podejmowane w ramach nadzoru nie mogą naruszać umów zawartych przez bank z wyłączeniem umów zawartych przez bank krajowy z podmiotami działającymi w tym samym holdingu oraz umów zawartych przez bank krajowy z podmiotami, z którymi posiada bliskie powiązania.”;

84) w art. 139 w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) niezwłocznie zawiadomić Komisję Nadzoru Bankowego o środkach, jakie zostaną podjęte w celu usunięcia nieprawidłowości stwierdzonych w ramach nadzoru, oraz stosować się do wydanych decyzji i zaleceń.”;

85) w art. 140a zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„Przed wydaniem zezwolenia na utworzenie banku krajowego lub zezwolenia, o którym mowa w art. 25, Komisja Nadzoru Bankowego zasięga opinii właściwych władz nadzorczych państwa członkowskiego, gdy bank ten będzie:”;

86) art. 140b otrzymuje brzmienie:

„Art. 140b. Komisja Nadzoru Bankowego powiadamia Komisję Europejską o przypadkach, w których obowiązek powiadomienia wynika z dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady, a w szczególności z dyrektywy 2000/12/WE Parlamen-

tu Europejskiego i Rady z dnia 20 marca 2000 r. odnoszącej się do podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe (Dz. U. WE L 126 z 26.05.2000 r.).”;

87) w art. 141 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W razie niewykonywania zaleceń dotyczących prowadzenia działalności z naruszeniem przepisów prawa, statutu, odmowy udzielenia wyjaśnień, informacji, o których mowa w art. 139, lub w razie niewykonania obowiązków, określonych w rozdziale 11b, Komisja Nadzoru Bankowego może nakładać na członków zarządu banku kary pieniężne do wysokości trzykrotnego miesięcznego wynagrodzenia brutto tej osoby, wyliczonego na podstawie wynagrodzenia za ostatnie 3 miesiące przed nałożeniem kary.”;

88) w art. 141a:

a) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. W przypadkach, o których mowa w ust. 2 i 3, Komisja Nadzoru Bankowego powiadamia właściwe władze nadzorcze państwa macierzystego o zastosowanych wobec oddziału instytucji kredytowej środkach nadzorczych.”;

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Do decyzji Komisji Nadzoru Bankowego wydanych w trybie ust. 2 i 3 przepisu art. 127 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego nie stosuje się.”;

89) w art. 141b ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Do decyzji Komisji Nadzoru Bankowego wydanych na podstawie ust. 1 przepisu art. 127 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego nie stosuje się.”;

90) art. 141e otrzymuje brzmienie:

„Art. 141e. 1. Komisja Nadzoru Bankowego i właściwe władze nadzorcze państwa macierzystego instytucji kredytowej prowadzącej działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej poprzez oddział lub w ramach działalności transgranicznej przekazują sobie wzajemnie informacje niezbędne do monitorowania płynności i wypłacalności tych instytucji, a także informacje dotyczące w szczególności:

- 1) zarządzania i struktury własności instytucji kredytowych,
- 2) zasad gwarantowania depozytów,
- 3) koncentracji zaangażowań,
- 4) zasad rachunkowości,
- 5) stosowanych procedur administracyjnych,

- 6) systemu kontroli wewnętrznej,
  - 7) trybu i zasad przeprowadzania czynności kontrolnych,
  - 8) środków podjętych w ramach nadzoru.
2. Komisja Nadzoru Bankowego i właściwe władze nadzorcze państwa goszczącego, na którego terytorium bank krajowy prowadzi działalność, przekazują sobie wzajemnie informacje, o których mowa w ust. 1.
  3. Wzajemne przekazywanie informacji, o których mowa w ust. 1 i 2, może odbywać się także na podstawie porozumienia zawartego przez Komisję Nadzoru Bankowego z właściwymi władzami nadzorczymi.”;

91) rozdział 11b otrzymuje brzmienie:

„Rozdział 11b

Nadzór skonsolidowany

Art. 141f. 1. Nadzorowi skonsolidowanemu podlega bank krajowy, który działa w holdingu:

- 1) bankowym krajowym,
  - 2) bankowym zagranicznym,
  - 3) finansowym,
  - 4) mieszanym,
  - 5) hybrydowym.
2. Sprawowanie nad bankiem nadzoru skonsolidowanego nie wyłącza stosowania odpowiednich przepisów ustawy regulujących działalność banku jako podmiotu podlegającego nadzorowi indywidualnemu.
  3. Komisja Nadzoru Bankowego może zawierać z właściwymi władzami nadzorczymi innych państw porozumienia określające zakres i tryb wykonywania nadzoru skonsolidowanego nad bankami działającymi w holdingach, o których mowa w ust. 1. Przepisy art. 131 ust. 3 pkt 2 i 3 stosuje się odpowiednio.
  4. W przypadku braku porozumienia, o którym mowa w ust. 3, Komisja Nadzoru Bankowego i właściwe władze nadzorcze nad instytucjami kredytowymi przekazują sobie wzajemnie informacje niezbędne do wykonywania nadzoru skonsolidowanego, z zachowaniem warunków określonych w art. 131 ust. 3 pkt 2 i 3.

Art. 141g. 1. Banki krajowe działające w holdingach, o których mowa w art. 141f

ust. 1, są obowiązane przekazać Komisji Nadzoru Bankowego niezwłocznie, lecz nie później niż w terminie 30 dni od dnia zatwierdzenia:

- 1) przez walne zgromadzenie, własne skonsolidowane sprawozdanie finansowe wraz z opinią i raportem biegłego rewidenta,
  - 2) sprawozdania finansowe podmiotów zależnych od banku oraz sprawozdania finansowe podmiotów, z którymi bank posiada bliskie powiązania, które nie zostały ujęte w skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym sporządzonym przez bank; sprawozdania finansowe powinny być przekazane wraz z opinią i raportem biegłego rewidenta.
2. Banki krajowe działające w holdingach, o których mowa w art. 141f ust. 1 pkt 2—5, są obowiązane ponadto przekazać Komisji Nadzoru Bankowego niezwłocznie, lecz nie później niż w terminie 90 dni od dnia zatwierdzenia, skonsolidowane sprawozdanie finansowe pierwotnego podmiotu dominującego w holdingu lub sprawozdanie finansowe sporządzone na najwyższym szczeblu konsolidacji.
  3. Dokumenty, o których mowa w ust. 1 i 2, sporządzone w języku obcym, bank przekazuje wraz z ich tłumaczeniem na język polski dokonany przez tłumacza przysięgłego.
  4. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się w odniesieniu do podmiotów, które zgodnie z przepisami o rachunkowości nie są zobowiązane do sporządzania skonsolidowanych sprawozdań finansowych.
  5. Komisja Nadzoru Bankowego, na uzasadniony wniosek banku, może zwolnić bank z obowiązków określonych w ust. 1—3 lub ograniczyć ich zakres.
  6. Sprawozdania dla potrzeb związanych z wykonywaniem nadzoru skonsolidowanego sporządza się, stosując odpowiednio przepisy o rachunkowości.
  7. Jeżeli w holdingach, o których mowa w art. 141f ust. 1, działają przedsiębiorstwa pomocniczych usług bankowych, dane zawarte w sprawozdaniach tych przedsiębiorstw włącza się do skonsolidowanego sprawozdania finansowego sporządzanego przez podmiot dominujący.

- Art. 141h. 1. W celu sprawdzenia uzyskanych informacji inspektorzy nadzoru bankowego oraz osoby upoważnione przez Komisję Nadzoru Bankowego mogą, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3, dokonywać czynności kontrolnych w podmiotach działających w holdingach, o których mowa w art. 141f ust. 1, oraz przedsiębiorstwach pomocniczych usług bankowych świadczących usługi na rzecz przedsiębiorstw działających w tych holdingach. Przepis art. 139 ust. 1 pkt 2 stosuje się odpowiednio.
2. W przypadku gdy nadzór nad podmiotami działającymi w holdingach, o których mowa w art. 141f ust. 1, wykonuje Komisja Papierów Wartościowych i Giełd lub Komisja Nadzoru Ubezpieczeń i Funduszy Emerytalnych, Komisja Nadzoru Bankowego może zwrócić się do właściwego organu o przeprowadzenie w danym podmiocie czynności kontrolnych. W czynnościach kontrolnych mogą uczestniczyć inspektorzy nadzoru bankowego oraz osoby upoważnione przez Komisję Nadzoru Bankowego, którym przysługują takie same prawa i obowiązki jak pracownikom danego organu.
3. Komisja Nadzoru Bankowego może żądać od:
- 1) banku dominującego w holdingu bankowym krajowym lub
  - 2) mającego siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej podmiotu dominującego w jednym z holdingów, o których mowa w art. 141f ust. 1 pkt 3—5
- zlecenia wskazanemu przez Komisję biegłemu rewidentowi zbadania sytuacji finansowej podmiotów zależnych lub podmiotów posiadających bliskie powiązania z bankiem krajowym działającym w holdingu, w przypadku gdy w ocenie Komisji istnieją wątpliwości co do rzetelności zatwierdzonych sprawozdań lub gdy konieczne jest zbadanie związku gospodarczego z innym podmiotem. Koszt zleconego badania ponosi odpowiednio bank lub podmiot dominujący w holdingu, z zastrzeżeniem ust. 4.
4. Jeżeli w wyniku badania zleconego przez Komisję Nadzoru Bankowego nie stwierdzono wątpliwości, o których mowa w ust. 3, koszt badania ponosi Narodowy Bank Polski.

Art. 141i. Bank krajowy będący podmiotem dominującym w holdingu bankowym krajowym oraz mający siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej podmiot dominujący w holdingu finansowym, holdingu o działalności mieszanej lub holdingu hybrydowym są obowiązane zapewniać właściwe funkcjonowanie wewnętrznej kontroli danych i informacji wymaganych w związku ze sprawowaniem nadzoru skonsolidowanego, a także udzielać, na żądanie Komisji Nadzoru Bankowego lub osób upoważnionych przez Komisję Nadzoru Bankowego, wszelkich informacji i wyjaśnień dotyczących swojej działalności oraz działalności podmiotów wchodzących w skład tego holdingu.

Art. 141j. 1. Komisja Nadzoru Bankowego określi, w drodze uchwały, zakres i sposób uwzględniania działania banków w holdingach, o których mowa w art. 141f ust. 1 pkt 1—3, w obliczaniu funduszy własnych, wymogów kapitałowych, współczynnika wypłacalności oraz limitów koncentracji zaangażowań.

2. Komisja Nadzoru Bankowego może określić, w drodze uchwały, zakres i sposób uwzględniania działania banków w holdingach, o których mowa w art. 141f ust. 1 pkt 4 i 5, w obliczaniu funduszy własnych, wymogów kapitałowych, współczynnika wypłacalności oraz limitów koncentracji zaangażowań.

Art. 141k. 1. Podmiot mający siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działający w jednym z holdingów, o którym mowa w art. 141f ust. 1 pkt 2 i 3, a w którym podmiot dominujący ma siedzibę na terytorium państwa członkowskiego, przekazuje na żądanie podmiotu dominującego informacje niezbędne do sporządzania skonsolidowanych sprawozdań finansowych.

2. Podmiot mający siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działający w jednym z holdingów, o którym mowa w art. 141f ust. 1 pkt 2—5, który nie jest nadzorowany przez polskie władze nadzorcze, ma obowiązek udzielić wszelkich informacji na żądanie właściwych władz nadzorczych odpowiedzialnych za sprawowanie nadzoru nad działającą w holdingu instytucją kredytową lub finansową oraz obowiązany jest umożliwić tym władzom weryfikację udzielonych informacji.

Art. 141l. 1. Komisja Nadzoru Bankowego prowadzi wykazy holdingów:

- 1) bankowych krajowych,
- 2) bankowych zagranicznych, w których działa bank krajowy,
- 3) finansowych, w których działa bank krajowy,
- 4) hybrydowych.

2. Zgłoszenie holdingu do właściwego wykazu i aktualizację zgłoszenia składa do Komisji Nadzoru Bankowego:

- 1) bank krajowy, jeżeli jest podmiotem dominującym w holdingu lub jeżeli pierwotny podmiot dominujący w holdingu, w którym działa bank krajowy, ma siedzibę za granicą,
- 2) podmiot dominujący w stosunku do banku krajowego, jeżeli jest pierwotnym podmiotem dominującym w holdingu, w którym działa bank krajowy, i ma siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Komisja Nadzoru Bankowego określi, w drodze uchwały, sposób prowadzenia wykazu holdingów, tryb składania i aktualizacji zgłoszeń holdingów oraz wzór zgłoszenia holdingu.”;

92) w art. 142 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W okresie realizacji przez bank programu postępowania naprawczego, zysk osiągnany przez bank jest przeznaczany w pierwszej kolejności na pokrycie strat, a następnie na zwiększenie funduszy własnych.”;

93) w art. 143:

- a) w ust. 1 uchyla się pkt 1,
- b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:
„2a. Przerwy w walnym zgromadzeniu nie mogą trwać łącznie dłużej niż 14 dni.”;

94) w art. 144:

- a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. Kuratorowi przysługuje prawo wniesienia sprzeciwu wobec uchwał i decyzji zarządu i rady nadzorczej banku. Oświadczenie o zamiarze wniesienia sprzeciwu zgłoszone na posiedzeniu rady nadzorczej lub zarządu wstrzymuje wykonanie uchwały lub decyzji.”,
- b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu:
„3a. Sprzeciw, o którym mowa w ust. 3, kurator wnosi do właściwego sądu gospodarczego w terminie 14 dni od daty powzięcia

uchwały lub decyzji zarządu lub rady nadzorczej.

3b. W przypadku braku wniesienia sprzeciwu do sądu w terminie, o którym mowa w ust. 3a, lub w przypadku oświadczenia kuratora, że nie będzie zgłaszał sprzeciwu, uchwała lub decyzja, o której mowa w ust. 3, może zostać wykonana.”,

c) w ust. 5 skreśla się zdanie pierwsze,

d) dodaje się ust. 9—11 w brzmieniu:

„9. Komisja Nadzoru Bankowego może odwołać kuratora nadzorującego wykonywanie programu naprawczego przez bank w przypadku jego rezygnacji, niewłaściwego wykonywania funkcji lub też innych względów uniemożliwiających mu należyte wykonywanie tej funkcji.

10. Osobie fizycznej pełniącej funkcję kuratora przysługuje prawo do urlopu wypoczynkowego w wysokości 26 dni roboczych na zasadach określonych w ustawie z dnia 26 czerwca 1974 r. — Kodeks pracy (Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94, z późn. zm.¹⁴⁾) w terminach uzgodnionych z Komisją Nadzoru Bankowego.

11. Okres pełnienia funkcji kuratora przez osobę fizyczną zalicza się do okresów pracy oraz innych okresów, od których zależy nabycie przez nią uprawnień pracowniczych. Do osób tych mają zastosowanie przepisy o ubezpieczeniu społecznym i ubezpieczeniu zdrowotnym, o ile osoby te nie są objęte tymi ubezpieczeniami z innych tytułów.”;

95) w art. 145:

a) w ust. 2 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Z dniem ustanowienia zarządu komisarycznego rada nadzorcza, z zastrzeżeniem ust. 4, zostaje zawieszona, członkowie zarządu banku zostają odwołani z mocy prawa, a ustanowione wcześniej prokury i pełnomocnictwa wygasają.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Zarząd komisaryczny może dokonać zamknięcia ksiąg rachunkowych banku i sporządzić sprawozdanie finansowe banku na dzień wyznaczony przez Komisję Nadzoru Bankowego oraz podjąć uchwałę o pokryciu straty za okres kończący się w tym dniu oraz straty za lata ubiegłe.”,

¹⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 113, poz. 717, z 1999 r. Nr 99, poz. 1152, z 2000 r. Nr 19, poz. 239, Nr 43, poz. 489, Nr 107, poz. 1127 i Nr 120, poz. 1268, z 2001 r. Nr 11, poz. 84, Nr 28, poz. 301, Nr 52, poz. 538, Nr 99, poz. 1075, Nr 111, poz. 1194, Nr 123, poz. 1354, Nr 128, poz. 1405 i Nr 154, poz. 1805, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 135, poz. 1146, Nr 196, poz. 1660, Nr 199, poz. 1673 i Nr 200, poz. 1679 oraz z 2003 r. Nr 166, poz. 1608 i Nr 213, poz. 2081.

- c) w ust. 4 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:
„Od decyzji, o której mowa w ust. 1, rada nadzorcza może wnieść skargę do sądu administracyjnego w terminie 7 dni od daty doręczenia decyzji.”;
- 96) w art. 147 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) uchyleniu zezwolenia na utworzenie banku i jego likwidacji,”;
- 97) w art. 148:
a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Z dniem określonym w decyzji Komisji Nadzoru Bankowego o przejęciu banku przez inny bank:
1) zarząd banku, zarząd komisaryczny przejmowanego banku ulegają rozwiązaniu, a kompetencje innych jego organów, z zastrzeżeniem art. 147 ust. 3, zostają zawieszony,
2) bank przejmujący obejmuje zarząd majątkiem banku przejętego,
3) wygasają prokury i pełnomocnictwa udzielone przez przejęty bank.”,
b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. W decyzji, o której mowa w ust. 1, Komisja Nadzoru Bankowego określa dzień przejęcia banku przez inny bank.”;
- 98) w art. 149 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:
„3. Bank przejmujący zgłosi do właściwego rejestru sądowego przejęcie banku wraz z wnioskiem o wykreślenie z rejestru banku przejmowanego oraz sprawozdaniem finansowym zbadanym przez biegłego rewidenta.”;
- 99) w art. 153 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Z dniem przejęcia zarządu majątkiem likwidowanego banku przez likwidatora:
1) zarząd banku ulega rozwiązaniu, a mandaty jego członków ulegają wygaśnięciu z mocy prawa,
2) kompetencje rady nadzorczej, z zastrzeżeniem art. 147 ust. 3, zostają zawieszony.”;
- 100) w art. 154 pkt 3 otrzymuje brzmienie:
„3) likwidator, nie rzadziej niż raz na miesiąc, składa Komisji Nadzoru Bankowego i wierzycielom sprawozdania z przebiegu likwidacji,”;
- 101) po art. 156 dodaje się art. 156a w brzmieniu:
„Art. 156a. 1. Walne zgromadzenie może podjąć decyzję o dobrowolnej likwidacji banku z przyczyn innych niż określone w art. 147. Przed rozpoczęciem dobrowolnej likwidacji bank jest obowiązany poinformować o podjętej decyzji Komisję Nadzoru Bankowego oraz przedstawić jej do zatwierdzenia program likwidacji. Przepis art. 154 pkt 3 stosuje się odpowiednio.
2. Dobrowolna likwidacja banku nie wyłącza możliwości podjęcia przez Komisję Nadzoru Bankowego działań, o których mowa w art. 142—145, art. 147 i art. 157.”;
- 102) po art. 157 dodaje się art. 157a—157e w brzmieniu:
„Art. 157a. W razie podjęcia wobec oddziału banku krajowego, posiadającego oddział na terytorium innego państwa członkowskiego, działań, o których mowa w art. 142—145, art. 147 i art. 157, Komisja Nadzoru Bankowego powiadamia niezwłocznie właściwe władze nadzorcze państwa goszczącego.
Art. 157b. W razie podjęcia wobec oddziału banku zagranicznego działań, o których mowa w art. 142—145, art. 147 i art. 157, Komisja Nadzoru Bankowego niezwłocznie powiadamia właściwe władze nadzorcze państwa goszczącego, na którego terytorium znajduje się inny oddział tego banku.
Art. 157c. 1. W przypadku podjęcia przez właściwe władze nadzorcze państwa członkowskiego działań mających na celu likwidację instytucji kredytowej prowadzącej działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, Komisja Nadzoru Bankowego uzna środki podejmowane przez te władze, na zasadzie wzajemności.
2. Przepis ust. 1 nie wyłącza uprawnień Komisji Nadzoru Bankowego w stosunku do oddziału instytucji kredytowej w przypadkach, o których mowa w art. 141a. Przepis art. 141a ust. 3a stosuje się odpowiednio.
Art. 157d. 1. Likwidator lub inna osoba wyznaczona przez właściwe władze nadzorcze państwa członkowskiego do przeprowadzenia likwidacji instytucji kredytowej, zamierzająca wykonywać czynności na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w stosunku do oddziału tej instytucji, jest obowiązana przedstawić Komisji Nadzoru Bankowego uwierzytelniony odpis orzeczenia lub decyzji o jego ustanowieniu wraz z uwierzytelnionym tłumaczeniem na język polski.
2. Osoby, o których mowa w ust. 1, są uprawnione do podejmowania

czynności wyłącznie w zakresie określonym w akcie o ich powołaniu. W przypadku gdy akt taki nie zawiera postanowień szczególnych w tym zakresie, Komisja Nadzoru Bankowego każdorazowo określa, w drodze decyzji, zakres czynności, jakie będzie podejmować ona na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. W każdym przypadku osoba ta jest obowiązana ujawnić we właściwych rejestrach prowadzonych dla oddziału instytucji kredytowych fakt wszczęcia likwidacji i jej skutki.

Art. 157e. Skutki wszczęcia środków reorganizacyjnych w stosunku do oddziału instytucji kredytowej lub jej likwidacji są oceniane zgodnie z przepisami obowiązującymi w państwie macierzystym, pod warunkiem obowiązywania zasady wzajemności, z następującymi zastrzeżeniami:

- 1) umowy o pracę i stosunki pracy podlegają prawu państwa członkowskiego, któremu poddana została umowa,
- 2) umowy przyznające prawo do nabycia lub korzystania z nieruchomości podlegają ocenie według prawa państwa członkowskiego, w którym nieruchomość jest położona, z tym że również to prawo przesądza o uznaniu danej rzeczy za nieruchomość,
- 3) prawa dotyczące nieruchomości, statków morskich lub powietrznych podlegają prawu państwa członkowskiego, w którym prowadzony jest właściwy rejestr.”;

103) w art. 158 ust. 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„5. Komisja Nadzoru Bankowego podejmując decyzję wymienioną w ust. 1, może ustanowić w banku zarząd komisaryczny; przepisy art. 145 ust. 1—3, 5 i 6 stosuje się odpowiednio.

6. Decyzje, o których mowa w ust. 1 i 5, nie podlegają zaskarżeniu.”;

104) w art. 159 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) nie reguluje swoich zobowiązań, z wyjątkiem związanych z ponoszeniem uzasadnionych kosztów bieżącej działalności, i nie prowadzi działalności bankowej poza windykacją należności oraz realizacją poleceń przelewu na rachunki organów podatkowych z tytułu należności, o których mowa w art. 112a ust. 1,”;

105) art. 169 otrzymuje brzmienie:

„Art. 169. W związku z likwidacją w trybie art. 138 i art. 147, przejściem lub upa-

dłością banku albo ustanowieniem zarządu komisarycznego posiadane uprawnienia członków władz banku dotyczące wypłaty odpraw pieniężnych i wynagrodzeń za okres po rozwiązaniu stosunku pracy tracą moc.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 23 kwietnia 1964 r. — Kodeks cywilny (Dz. U. Nr 16, poz. 93, z późn. zm.¹⁵⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 725 i 726 otrzymują brzmienie:

„Art. 725. Przez umowę rachunku bankowego bank zobowiązuje się względem posiadacza rachunku, na czas oznaczony lub nieoznaczony, do przechowywania jego środków pieniężnych oraz, jeżeli umowa tak stanowi, do przeprowadzania na jego zlecenie rozliczeń pieniężnych.

Art. 726. Bank może obracać czasowo wolne środki pieniężne zgromadzone na rachunku bankowym z obowiązkiem ich zwrotu w całości lub w części na każde żądanie, chyba że umowa uzależnia obowiązek zwrotu od wypowiedzenia.”;

2) art. 728 otrzymuje brzmienie:

„Art. 728. § 1. Przy umowie zawartej na czas nieoznaczony bank jest obowiązany informować posiadacza rachunku, w sposób określony w umowie, o każdej zmianie stanu rachunku bankowego.

§ 2. Bank jest obowiązany przesyłać posiadaczowi co najmniej raz w miesiącu bezpłatnie wyciąg z rachunku z informacją o zmianach stanu rachunku i ustaleniem salda, chyba że posiadacz wyraził pisemnie zgodę na inny sposób informowania o zmianach stanu rachunku i ustaleniu salda.

§ 3. Posiadacz rachunku bankowego jest obowiązany zgłosić bankowi niezgodność zmian stanu rachunku

¹⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1971 r. Nr 27, poz. 252, z 1976 r. Nr 19, poz. 122, z 1982 r. Nr 11, poz. 81, Nr 19, poz. 147 i Nr 30, poz. 210, z 1984 r. Nr 45, poz. 242, z 1985 r. Nr 22, poz. 99, z 1989 r. Nr 3, poz. 11, z 1990 r. Nr 34, poz. 198, Nr 55, poz. 321 i Nr 79, poz. 464, z 1991 r. Nr 107, poz. 464 i Nr 115, poz. 496, z 1993 r. Nr 17, poz. 78, z 1994 r. Nr 27, poz. 96, Nr 85, poz. 388 i Nr 105, poz. 509, z 1995 r. Nr 83, poz. 417, z 1996 r. Nr 114, poz. 542, Nr 139, poz. 646 i Nr 149, poz. 703, z 1997 r. Nr 43, poz. 272, Nr 115, poz. 741, Nr 117, poz. 751 i Nr 157, poz. 1040, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 117, poz. 758, z 1999 r. Nr 52, poz. 532, z 2000 r. Nr 22, poz. 271, Nr 74, poz. 855 i 857, Nr 88, poz. 983 i Nr 114, poz. 1191, z 2001 r. Nr 11, poz. 91, Nr 71, poz. 733, Nr 130, poz. 1450 i Nr 145, poz. 1638, z 2002 r. Nr 113, poz. 984 i Nr 141, poz. 1176 oraz z 2003 r. Nr 49, poz. 408, Nr 60, poz. 535, Nr 64, poz. 592 i Nr 124, poz. 1151.

lub salda w ciągu czternastu dni od dnia otrzymania wyciągu z rachunku.”;

3) art. 732 otrzymuje brzmienie:

„Art. 732. Przepisy niniejszego tytułu stosuje się odpowiednio również do rachunków prowadzonych przez spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2002 r. Nr 110, poz. 968, z późn. zm.¹⁶⁾) w art. 81 po § 1 dodaje się § 1a w brzmieniu:

„§ 1a. Zajęcie wierzytelności jest skuteczne w odniesieniu do rachunku bankowego prowadzonego dla kilku osób fizycznych, którego współposiadaczem jest zobowiązany. Przepis art. 80 § 2 stosuje się odpowiednio.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym (Dz. U. z 2000 r. Nr 9, poz. 131, z późn. zm.¹⁷⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2:

a) w pkt 1 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„deponent — osobę fizyczną, osobę prawną, jednostkę organizacyjną niemającą osobowości prawnej, o ile posiada zdolność prawną, oraz podmioty, o których mowa w art. 49 ust. 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. — Prawo bankowe (Dz. U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665, Nr 126, poz. 1070, Nr 141, poz. 1178, Nr 144, poz. 1208, Nr 153, poz. 1271, Nr 169, poz. 1385 i 1387 i Nr 241, poz. 2074, z 2003 r. Nr 50, poz. 424, Nr 60, poz. 535, Nr 65, poz. 594, Nr 228, poz. 2260 i Nr 229, poz. 2276 oraz z 2004 r. Nr 64, poz. 594, Nr 68, poz. 623 i Nr 91, poz. 870), zwanej dalej „ustawą — Prawo bankowe”, będącej stroną umowy imiennego rachunku bankowego lub posiadające wynikającą z czynności bankowych wierzytelność do banku objętego obowiązkowym systemem gwarantowania, potwierdzoną wystawionym przez ten bank dokumentem imiennym, oraz osoby, o których mowa w art. 55 ust. 1 oraz art. 56 ust. 1 ustawy — Prawo bankowe, o ile ich wierzytelność do banku stała się wymagalna przed dniem niedostępności środków, z wyłączeniem:”.

b) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) środki gwarantowane — środki pieniężne zgromadzone w banku przez deponenta na rachunkach imiennych oraz jego należności wynikające z innych czynności bankowych, w walucie polskiej lub walutach obcych, według stanu na dzień zawieszenia działalności banku, potwierdzone wystawionymi przez ten bank dokumentami imiennymi, powiększone o należne odsetki naliczone do dnia spełnienia warunku gwarancji, a także kwoty, o których mowa w art. 55 ust. 1 i art. 56 ust. 1 ustawy — Prawo bankowe, o ile stały się wymagalne przed dniem zawieszenia działalności banku — do wysokości określonej ustawą, z wyłączeniem papierów wartościowych innych niż opiewające wyłącznie na wierzytelności pieniężne, a także listów zastawnych, o których mowa w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. o listach zastawnych i bankach hipotecznych (Dz. U. z 2003 r. Nr 99, poz. 919), oraz środków, co do których orzeczono prawomocnym wyrokiem, że pochodzą z przestępstwa przewidzianego w art. 299 Kodeksu karnego,”;

2) w art. 27 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku stwierdzenia wymagalnych wierzytelności osób, o których mowa w art. 55 ust. 1 i art. 56 ust. 1 ustawy — Prawo bankowe, nieobjętych przepisami art. 2 pkt 1 i 2, syndyk masy upadłości, przy ustalaniu należności spadkobierców, pomniejsza saldo dodatnie o te wierzytelności.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2000 r. Nr 46, poz. 543, z późn. zm.¹⁸⁾) w art. 174 dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. Rzeczoznawca majątkowy wykonuje zawód w ramach stosunku pracy albo prowadząc we własnym imieniu działalność gospodarczą jednoosobowo lub w ramach spółki osobowej w zakresie szacowania nieruchomości, lub na podstawie umowy cywilnoprawnej u przedsiębiorcy prowadzącego działalność w tym zakresie.”.

Art. 6. W ustawie z dnia 19 listopada 1999 r. — Prawo działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 101, poz. 1178, z późn. zm.¹⁹⁾) w art. 13 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

¹⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 113, poz. 984, Nr 127, poz. 1090, Nr 141, poz. 1178, Nr 153, poz. 1271, Nr 169, poz. 1387, Nr 199, poz. 1672, Nr 200, poz. 1679 i Nr 216, poz. 1824, z 2003 r. Nr 80, poz. 718, Nr 135, poz. 1268, Nr 137, poz. 1302, Nr 193, poz. 1884, Nr 217, poz. 2124 i Nr 228, poz. 2255 oraz z 2004 r. Nr 68, poz. 623.

¹⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 86, poz. 958, Nr 119, poz. 1252 i Nr 122, poz. 1316, z 2001 r. Nr 154, poz. 1802 oraz z 2003 r. Nr 60, poz. 535, Nr 217, poz. 2124 i Nr 223, poz. 2218.

¹⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 129, poz. 1447 i Nr 154, poz. 1800, z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 74, poz. 676, Nr 113, poz. 984, Nr 126, poz. 1070, Nr 130, poz. 1112, Nr 153, poz. 1271, Nr 200, poz. 1682 i Nr 240, poz. 2058, z 2003 r. Nr 1, poz. 15, Nr 80, poz. 717, 720 i 721, Nr 96, poz. 874, Nr 124, poz. 1152, Nr 162, poz. 1568, Nr 203, poz. 1966 i Nr 217, poz. 2124 oraz z 2004 r. Nr 6, poz. 39 i Nr 19, poz. 177.

¹⁹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 86, poz. 958 i Nr 114, poz. 1193, z 2001 r. Nr 49, poz. 509, Nr 67, poz. 679, Nr 102, poz. 1115 i Nr 147, poz. 1643, z 2002 r. Nr 1, poz. 2, Nr 115, poz. 995 i Nr 130, poz. 1112, z 2003 r. Nr 86, poz. 789, Nr 128, poz. 1176 i Nr 217, poz. 2125 oraz z 2004 r. Nr 54, poz. 535.

„4. Do przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie wykonywania i pośrednictwa w realizowaniu przekazów pieniężnych w obrocie zagranicznym stosuje się odpowiednio przepisy art. 63g i art. 111 ust. 1 pkt 7 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. — Prawo bankowe (Dz. U. z 2002 r. Nr 126, poz. 1070, Nr 141, poz. 1178, Nr 144, poz. 1208, Nr 153, poz. 1271, Nr 169, poz. 1385 i 1387 i Nr 241, poz. 2074,

z 2003 r. Nr 50, poz. 424, Nr 60, poz. 535, Nr 65, poz. 594, Nr 228, poz. 2260 i Nr 229, poz. 2276 oraz z 2004 r. Nr 64, poz. 594, Nr 68, poz. 623 i Nr 91, poz. 870).”.

Art. 7. W ustawie z dnia 9 września 2000 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. Nr 86, poz. 960, z późn. zm.²⁰⁾) w części IV załącznika do ustawy:

1) ust. 14—16 otrzymują brzmienie:

Część	Przedmiot opłaty skarbowej	Stawka	Zwolnienia
	14. Za udzielenie zezwolenia na utworzenie banku spółdzielczego — od funduszu udziałowego banku	0,1 %	
	15. Za udzielenie zezwolenia na utworzenie banku w formie spółki akcyjnej — od kapitału zakładowego banku	0,1 %	
	16. Za udzielenie zezwolenia na utworzenie za granicą banku z kapitałem polskim lub udziałem kapitału polskiego	11 400 zł	

2) ust. 30 otrzymuje brzmienie:

Część	Przedmiot opłaty skarbowej	Stawka	Zwolnienia
	30. Od zezwoleń: 1) na prowadzenie działalności kantorowej	1 063 zł	Zezwolenia na prowadzenie działalności kantorowej wydawane podmiotom dokonującym skupu i sprzedaży walut obcych i dewiz na podstawie upoważnienia Prezesa Narodowego Banku Polskiego, w związku z przekształceniem tej działalności w działalność kantorową
	2) dewizowych indywidualnych	106 zł	

Art. 8. W ustawie z dnia 7 grudnia 2000 r. o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających (Dz. U. Nr 119, poz. 1252, z późn. zm.²¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przepisy ustawy, z wyjątkiem art. 5a, art. 11—13, art. 15 i art. 32—37 nie mają zastosowania do banków spółdzielczych, których fundusze wła-

sne są nie mniejsze niż równowartość 5 000 000 euro, chyba że są zrzeszone na zasadach określonych w art. 16.”;

2) w art. 2 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) pieniądzu elektronicznym — należy przez to rozumieć pieniądz elektroniczny określony w art. 4 ust. 1 pkt 5 ustawy — Prawo bankowe.”;

²⁰⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 5, poz. 43, Nr 60, poz. 610, Nr 76, poz. 811, Nr 87, poz. 954, Nr 100, poz. 1085 i Nr 129, poz. 1441, z 2002 r. Nr 71, poz. 655, Nr 135, poz. 1143, Nr 141, poz. 1178 i 1180 i Nr 216, poz. 1824, z 2003 r. Nr 7, poz. 78, Nr 96, poz. 874, Nr 124, poz. 1154, Nr 128, poz. 1176, Nr 170, poz. 1651 i Nr 190, poz. 1864 oraz z 2004 r. Nr 49, poz. 466, Nr 54, poz. 535, Nr 62, poz. 574 i Nr 70, poz. 632.

²¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 111, poz. 1195, z 2002 r. Nr 141, poz. 1178 i Nr 216, poz. 1824 oraz z 2003 r. Nr 137, poz. 1303 i Nr 228, poz. 2260.

- 3) w art. 8 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Za zgodą banku zrzeszającego banki spółdzielcze mogą wykonywać czynności, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 3—8 ustawy — Prawo bankowe.”;
- 4) w art. 12 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. Prezesa zarządu banku spółdzielczego powołuje i odwołuje rada nadzorcza, przy czym powołanie następuje za zgodą Komisji Nadzoru Bankowego w trybie przewidzianym w art. 22b ustawy — Prawo bankowe. Z wnioskiem o wyrażenie zgody występuje rada nadzorcza.”;
- 5) art. 20 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 20. Powołanie prezesa i członków zarządu banku zrzeszającego następuje na zasadach określonych w art. 22a i 22b ustawy — Prawo bankowe.”;
- 6) w art. 23 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Banki zrzeszające, z zastrzeżeniem ust. 4, mogą się łączyć tylko z innymi bankami zrzeszającymi w trybie przeniesienia majątku banku na bank zrzeszający w zamian za akcje. Przepisy art. 124 i 124a ustawy — Prawo bankowe stosuje się odpowiednio.”.
- Art. 9.** W ustawie z dnia 27 lipca 2002 r. — Prawo dewizowe (Dz. U. Nr 141, poz. 1178 oraz z 2003 r. Nr 228, poz. 2260) wprowadza się następujące zmiany:
- 1) w art. 33:
- a) w ust. 1 dodaje się pkt 4 w brzmieniu:
- „4) czynności wykonywanych przez uprawnione banki w związku z pośrednictwem w dokonywaniu przez rezydentów przekazów pieniężnych za granicę oraz rozliczeń w kraju z nierezydentami, a także czynnościami dokonywanymi przez nierezydentów określonymi w art. 28.”,
- b) w ust. 2 dodaje się pkt 4 w brzmieniu:
- „4) czynności, o których mowa w ust. 1 pkt 4, są wykonywane przez uprawnione banki zgodnie z art. 26 i 27.”;
- 2) art. 39 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 39. Rezydenci oraz uprawnione banki, dokonujący czynności w zakresie objętym kontrolą Narodowego Banku Polskiego, są obowiązani przechowywać dokumenty związane z tymi czynnościami przez okres 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym czynności te zostały dokonane.”;
- 3) po art. 40 dodaje się art. 40a w brzmieniu:
- „Art. 40a. O niewykonaniu zaleceń pokontrolnych przekazanych uprawnionemu bankowi po kontroli przeprowadzonej w zakresie,
- o którym mowa w art. 33 ust. 1 pkt 4, Narodowy Bank Polski powiadamia Komisję Nadzoru Bankowego.”;
- 4) w art. 58 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 oraz dodaje się ust. 2 i 3 w brzmieniu:
- „2. Z dniem 30 czerwca 2004 r. wygasają wydane przez Prezesa Narodowego Banku Polskiego innym niż banki osobom prawnym oraz podmiotom niebędącym osobami prawnymi upoważnienia na dokonywanie skupu i sprzedaży walut obcych i dewiz.
3. Podmioty prowadzące działalność, o której mowa w ust. 2, mogą do dnia określonego w tym przepisie przekształcić taką działalność w działalność kantorową poprzez uzyskanie zezwolenia na jej prowadzenie.”.
- Art. 10.** W ustawie z dnia 12 września 2002 r. o elektronicznych instrumentach płatniczych (Dz. U. Nr 169, poz. 1385) wprowadza się następujące zmiany:
- 1) w art. 2:
- a) pkt 7 otrzymuje brzmienie:
- „7) karta płatnicza — kartę w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. — Prawo bankowe (Dz. U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665, Nr 126, poz. 1070, Nr 141, poz. 1178, Nr 144, poz. 1208, Nr 153, poz. 1271, Nr 169, poz. 1385 i 1387 i Nr 241, poz. 2074, z 2003 r. Nr 50, poz. 424, Nr 60, poz. 535, Nr 65, poz. 594, Nr 228, poz. 2260 i Nr 229, poz. 2276 oraz z 2004 r. Nr 64, poz. 594, Nr 68, poz. 623 i Nr 91, poz. 870), zwaną dalej „Prawem bankowym”;
- b) pkt 10 otrzymuje brzmienie:
- „10) pieniądź elektroniczny — pieniądź elektroniczny w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 5 Prawa bankowego”;
- 2) art. 39 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 39. Do postępowania przy wydawaniu zezwolenia na utworzenie i prowadzenie działalności oraz do funkcjonowania instytucji pieniądza elektronicznego stosuje się odpowiednio przepisy art. 21—22c, 25—27, 30—31 i art. 33—42 Prawa bankowego, z uwzględnieniem przepisów niniejszej ustawy.”;
- 3) w art. 54 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Do postępowania naprawczego i likwidacji instytucji pieniądza elektronicznego i oddziałów zagranicznych instytucji pieniądza elektronicznego stosuje się odpowiednio przepisy art. 142 oraz art. 145—157e Prawa bankowego.”;
- 4) art. 70 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 70. 1. Posiadacz albo akceptant może upoważnić odpowiednio wydawcę lub agenta rozliczeniowego do reprezento-

wania jego interesów jako pokrzywdzonego w postępowaniu karnym.

2. W przypadku określonym w ust. 1 upoważniony podmiot powinien działać z zachowaniem najwyższej staranności.
3. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w razie upoważnienia tego samego podmiotu do reprezentowania dwóch lub więcej pokrzywdzonych w postępowaniu karnym, których interesy są sprzeczne.”.

Art. 11. W ustawie z dnia 28 lutego 2003 r. — Prawo upadłościowe i naprawcze (Dz. U. Nr 60, poz. 535 i Nr 217, poz. 2125) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 452 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Ilekroć w ustawie jest mowa o „banku krajowym”, „banku zagranicznym”, „instytucji kredytowej”, „oddziale banku krajowego za granicą”, „oddziale banku zagranicznego” i „oddziale instytucji kredytowej” — rozumie się przez to instytucje określone w przepisach prawa bankowego.”;

- 2) w art. 456 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Sąd, który ogłosił upadłość banku krajowego lub oddziału banku zagranicznego, powiadamia o tym niezwłocznie właściwe organy państwa członkowskiego Unii Europejskiej, w którym znajduje się oddział banku krajowego za granicą, albo inny oddział banku zagranicznego, informując o skutkach ogłoszenia upadłości.”.

Art. 12. W ustawie z dnia 14 marca 2003 r. o Banku Gospodarstwa Krajowego (Dz. U. Nr 65, poz. 594 i Nr 217, poz. 2124) w art. 10 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Powołanie prezesa Zarządu i jednego członka Zarządu następuje za zgodą Komisji Nadzoru Bankowego. Przepisy art. 22a i 22b ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. — Prawo bankowe stosuje się odpowiednio.”.

Art. 13. W ustawie z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej (Dz. U. Nr 124, poz. 1151) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 27:

- a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Co najmniej dwie osoby wchodzące w skład zarządu krajowego zakładu ubezpieczeń, w tym prezes zarządu, muszą posiadać udowodnioną znajomość języka polskiego.”,

- b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Organ nadzoru, na wniosek organu zakładu ubezpieczeń właściwego w zakresie powołania członków zarządu, odstąpi, w drodze decyzji, od wymogu znajomości języka polskiego, o którym mowa w ust. 3, jeżeli nie jest to niezbędne ze względów nadzoru

ostrożnościowego, biorąc w szczególności pod uwagę zakres działalności zakładu ubezpieczeń.”;

- 2) w art. 106:

- a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Co najmniej dwie osoby, o których mowa w ust. 3, w tym dyrektor głównego oddziału, muszą posiadać udowodnioną znajomość języka polskiego.”,

- b) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Organ nadzoru, na wniosek zagranicznego zakładu ubezpieczeń, odstąpi, w drodze decyzji, od wymogu znajomości języka polskiego, o którym mowa w ust. 4, jeżeli nie jest to niezbędne ze względów nadzoru ostrożnościowego, biorąc w szczególności pod uwagę zakres działalności zakładu ubezpieczeń.”;

- 3) dodaje się art. 243a w brzmieniu:

„Art. 243a. 1. Z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej:

- 1) główne oddziały zagranicznych zakładów ubezpieczeń z państw członkowskich Unii Europejskiej, które przed tym dniem uzyskały zezwolenie na wykonywanie działalności ubezpieczeniowej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, stają się oddziałami w rozumieniu art. 2 pkt 6,

- 2) wygasają zezwolenia na wykonywanie działalności ubezpieczeniowej przez główne oddziały zagranicznych zakładów ubezpieczeń, o których mowa w pkt 1,

- 3) kaucja, wraz z odsetkami, złożona przez zagraniczny zakład ubezpieczeń, o którym mowa w pkt 1, podlega zwrotowi.

2. Od dnia uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej do oddziałów zagranicznych zakładów ubezpieczeń, o których mowa w ust. 1 pkt 1, zastosowanie mają przepisy rozdziału 7 ustawy.

3. Organ nadzoru państwa właściwego ze względu na siedzibę zagranicznego zakładu ubezpieczeń, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, w terminie 3 miesięcy od dnia uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej przekazuje organowi nadzoru informacje określone w art. 132 i 133. Organ nadzoru, w terminie 2 miesięcy od dnia otrzymania informacji, może

- wskazać warunki, o których mowa w art. 131 ust. 1 pkt 2.
4. Oddziały, o których mowa w ust. 1, do czasu uzyskania od organu nadzoru informacji o warunkach, o których mowa w art. 131 ust. 1 pkt 2, bądź upływu terminu 2 miesiące na przekazanie tej informacji, mogą wykonywać działalność ubezpieczeniową w zakresie określonym w zezwoleniu na wykonywanie działalności ubezpieczeniowej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez główny oddział zagranicznego zakładu ubezpieczeń.
  5. W przypadku nieprzekazania organowi nadzoru informacji, o których mowa w art. 132 i 133, zgodnie z ust. 3, organ nadzoru może zakazać wykonywania, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, działalności ubezpieczeniowej przez zagraniczny zakład ubezpieczeń, o którym mowa w ust. 1 pkt 1.”.

Art. 14. W ustawie z dnia 27 czerwca 2003 r. o zmianie ustawy o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających oraz ustawy o Narodowym Banku Polskim (Dz. U. Nr 137, poz. 1303) w art. 3:

1) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do czasu uzyskania przez banki spółdzielcze zwiększenia sumy funduszy własnych do równowartości 1 000 000 euro, przeliczonej na złote według kursu średniego ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski, obowiązującego w ostatnim dniu roku poprzedzającego rok osiągnięcia wymaganego progu kapitałowego, banki spółdzielcze odliczają od kwoty należnego podatku dochodowego od osób prawnych kwotę równą kwocie dochodu, jaki uzyskałyby z nabycia, za kwotę odpowiadającą ich funduszom podstawowym, 52-tygodniowych bonów skarbowych.”;

2) w ust. 2 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„Odliczenie, o którym mowa w ust. 1, dotyczy banków spółdzielczych, które:”.

Art. 15. Banki, które przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy powierzyły przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznemu wykonywanie stale lub okresowo czynności, o których mowa w art. 6a ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1, są obowiązane dostosować swoją działalność w tym zakresie do wymagań określonych w art. 6a—6d tej ustawy w terminie do dnia 1 stycznia 2005 r.

Art. 16. Banki w okresie 2 lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy dostosują postanowienia statutów do wymogów określonych w art. 31 ust. 3 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 17. Polecenie wypłaty środków pieniężnych na wypadek śmierci na rzecz osób innych niż wymienione w art. 56 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, złożone w banku przez posiadacza rachunku do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy zachowuje ważność.

Art. 18. Obowiązki, o których mowa w art. 141g ust. 1 i 2 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, mają zastosowanie po raz pierwszy do sprawozdań finansowych za rok obrotowy rozpoczynający się w 2004 r.

Art. 19. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 7 ust. 4 i art. 61 ustawy, o której mowa w art. 1, zachowują moc do czasu wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych, jednak nie dłużej niż 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 20. 1. Z dniem wejścia ustawy w życie:

1) oddziały banków zagranicznych mających siedzibę w kraju członkowskim Unii Europejskiej, utworzone na podstawie przepisów obowiązujących przed tym dniem, stają się oddziałami instytucji kredytowych, w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 18 ustawy, o której mowa w art. 1;

2) wygasają zezwolenia na utworzenie oddziałów banków zagranicznych, o których mowa w pkt 1;

3) przedstawicielstwa banków zagranicznych mających siedzibę w kraju członkowskim Unii Europejskiej, utworzone na podstawie przepisów obowiązujących przed tym dniem, stają się przedstawicielstwami instytucji kredytowych.

2. Od dnia wejścia ustawy w życie do oddziałów instytucji kredytowych, o których mowa w ust. 1 pkt 1, mają odpowiednie zastosowanie przepisy art. 48j, art. 48k, art. 48m, art. 141a, art. 141c ust. 1 i 2 i art. 141d ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

3. Oddział instytucji kredytowej, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, w terminie trzech miesięcy od dnia wejścia ustawy w życie, przekazuje Komisji Nadzoru Bankowego informacje określone w art. 48l ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1. Przepis art. 48l ust. 3 tej ustawy stosuje się odpowiednio. W terminie dwóch miesięcy od dnia otrzymania tych informacji Komisja Nadzoru Bankowego może wskazać warunki, o których mowa w art. 48l ust. 2 tej ustawy.

4. Do chwili otrzymania przez Komisję Nadzoru Bankowego informacji określonych w art. 48l ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1, oddziały banków zagranicznych, o których mowa w ust. 1 pkt 1, mogą wykonywać działalność bankową w zakresie określonym w zezwoleniu na utworzenie oddziału banku zagranicznego.

Art. 21. Banki i oddziały banków zagranicznych, o których mowa w art. 57 ust. 1 ustawy wymienionej

w art. 9, stają się bankami uprawnionymi do wykonywania czynności bankowej w zakresie pośrednictwa w dokonywaniu przekazów pieniężnych oraz rozliczeń w obrocie dewizowym, z tym że:

- 1) banki są obowiązane, w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, dostosować określony w statucie przedmiot działania, w zakresie dotyczącym czynności pośrednictwa w dokonywaniu przekazów pieniężnych oraz rozliczeń w obrocie dewizowym, do art. 5 ust. 2 pkt 10 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą,
- 2) oddziały banków zagranicznych są obowiązane, w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, wystąpić z wnioskiem o zmianę zezwolenia na ich utworzenie, w części dotyczącej

rodzajów czynności bankowych, do których wykonywania oddział jest upoważniony, w celu dostosowania zawartych w nim zapisów dotyczących pośrednictwa w dokonywaniu przekazów pieniężnych oraz rozliczeń w obrocie dewizowym do art. 5 ust. 2 pkt 10 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą

— pod rygorem utraty dotychczasowych uprawnień w tym zakresie.

Art. 22. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 maja 2004 r., z wyjątkiem art. 61, 71, 127 i art. 128 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2005 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*